Behandlingen af CO_2-kreditter på det uregulerede marked i et transfer pricing perspektiv

Aalborg Universitet
Kandidatspeciale

Abstract

The following master thesis will revolve around the complex discipline of determining the treatment of carbon credits in accordance with the arm's length principle. All relevant information regarding carbon credits will be presented as it will contribute to the later determination of the relevant transfer pricing approach.

During the thesis, the definition of a carbon credit, the verification of such credit and the definition of a carbon credit according to Danish law will be presented. This will lead the thesis into the accurate treatment of a carbon credit in accordance with the arm's length principle.

Transfer pricing is a complex discipline hence the quote from OECDs Transfer Pricing Guidelines 4.8.

".. transfer pricing is not an exact science.."

There will be different ways to look upon a transfer pricing problem, and it gets even more relevant since the rise of environmental awareness. Climate changes and sustainability are becoming more of a priority for consumers. This contributes to the acknowledgment of these challenges for the businesses to establish themselves in a sustainable market. These points contribute to the motivation behind the following master thesis. Since the rise of environmental awareness, it should be considered, if there could be an intercompany benefit to structure your business in a manner that could generate carbon credits. And certainly, how these intercompany benefits regarding specifically carbon credits should be handled in a transfer pricing perspective.

The focus of the following master thesis is how carbon credits could be considered in intercompany transactions, and how they could manifest themselves in a project regarding environmental improvement. The premise of the thesis is not to determine in what way businesses could structure themselves to obtain most economical value, but rather a theoretical approach regarding carbon credits in an intercompany transaction.

The theoretical approach to the transfer pricing treatment of carbon credits should be based on the definition of a carbon credit. It has been deducted from data, presented within the thesis, regarding carbon credits, and emission reducing projects who can generate carbon credits, that a carbon credit can be identified as an intangible. The transfer pricing approach is therefore determined after the accurate definition as an intangible.

The thesis determines that the primary reason for retiring carbon credits is associated with PR/branding and corporate social responsibility. For transfer pricing purposes it must therefore be considered who the retirement of a carbon credits benefits. The primary benefits associated herewith are increases in brand value and trademarks whereby it is determined within this thesis that entities owning trademarks and brands can benefit from the retirement of carbon credits. They therefore carry the primary risk and benefits in this regard.

Projects with a potential of generating carbon credits, should be looked upon as a transfer of both functions and assets. The potential for generation of carbon credits alone should be determined as an intangible and should be treated accordingly. It would be considered as two (or more) separate controlled transactions during a business reconstruction and should be looked upon separately in a transfer pricing perspective.

Indholdsfortegnelse

1 Indledning ... 1

1.1 Problemformulering ... 2

1.2 Emneafgrænsning ... 2

1.3 Metode ... 3

2 Transfer pricing og armslængdeprincippet ... 5

2.1 Armslængdeprincippet ... 5

2.2 Transfer pricing ... 7

3 CO_2-kreditter ... 9

3.1 Regulerede markeder ... 9

3.1.1 Kyoto Protokollen ... 9

3.1.2 Den Europæiske Unions Emissions Trading Scheme ... 10

3.1.3 Andre regulerede markeder ... 10

3.2 Uregulerede markeder ... 10

3.3 Hvordan generes CO_2-kreditter? ... 11

3.3.1 Projektudviklere ... 11

3.3.2 Produktskabelse ... 12

3.3.3 Verificeringspartnere ... 18

3.3.4 Verificering ... 18

3.3.5 Produkt distribution ... 22

3.3.6 Slutbrugere ... 23

3.3.7 Hvordan virker markedet? ... 24

4 EU framework for certification of carbon removals ... 30

4.1 Definitioner efter framework ... 30

4.2 Kriterier efter framework ... 31

4.3 Certificering af projekter som søger at fjerne drivhusgasser fra atmosfæren ... 31

5 Den skatteretlige kvalifikation af CO_2-kreditter ... 32

5.1 CO_2-kreditter som immaterielt aktiv herunder kvoter. ... 32

5.2 Den regnskabsmæssige behandling af CO_2-kreditter ... 34

5.2.1 Immaterielle aktiver ... 34

5.3 Retspraksis ... *36*

5.4 Delkonklusion ... *37*

6 Transfer pricing problemstillinger ... **38**

7 Behandling af CO_2-kreditter i transfer pricing perspektiv ... **39**

7.1 Definition af immaterielle aktiver i OECDs Transfer Pricing Guidelines ... *39*

7.1.1 CO_2-kreditter ... 41

7.2 Funktioner, aktiver og risici ... *42*

7.3 Juridisk ejer ... *44*

7.4 Identifikation af DEMPE-funktioner i værdikæden ... *44*

7.4.1 Udvikling ... 44

7.4.2 Forbedring ... 45

7.4.3 Vedligeholdelse ... 46

7.4.4 Beskyttelse ... 46

7.4.5 Udnyttelse ... 47

7.4.6 Kontrol over risiko ... 47

7.4.7 Andre funktioner af relevans ... 48

7.4.8 Centraliserede og decentraliserede transfer pricing modeller ... 49

7.4.9 Ex ante og ex post ... 50

7.5 CO_2-kreditter i forbindelse med pensionering af kreditterne ... *51*

7.5.1 CCAer ... 51

7.5.2 Deltagere i en CCA ... 52

7.5.3 Forventede fordele og værdien af deltagernes bidrag fra og til en CCA ... 53

7.5.4 Anvendelighed af CCAer ... 54

7.5.5 Generering og pensionering af CO_2-kreditter i et centraliseret setup ... 55

7.5.6 CO_2-kreditter købt eksternt i markedet til pensionering ... 56

7.6 CO_2-kreditter i forbindelse med omstrukturering. ... *57*

7.6.1 Overdragelse af projekter som potentielt kan generere CO_2-kreditter ... 57

7.6.2 Overdragelse af immaterielle aktiver ... 61

7.6.3 Værdiansættelsen af immaterielle aktiver ved omstruktureringer ... 63

8 Konklusion ... **67**

9 Bibliografi ... **69**

Liste over termer og forkortelser

Termer	**Forkortelser**
ESG	Environmental, Social, and Governance
OECD	Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling
TP	Transfer pricing
TPG	Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings Transfer Pricing Guidelines (2022-udgaven hvis ikke andet er refereret)
LL	Ligningsloven
SKL	Skattekontrolloven
TPD	Transfer pricing dokumentation
CCA	Cost Constribution Agreement
GWP	Global warming potential
VER	Verified Emission Reductions
CDM	Clean Development Mechanisms
GS	Gold Standard
VCS	Verified Carbon Standard
CAR	Climate Action Reserve
ACR	American Carbon Standard
CER	Certified Emissions Reductions
REC	Renewable Energy Credits/Certificate
AFL	Afskrivningsloven
SEL	Selskabsskatteloven
ÅRL	Årsregnskabsloven

1 Indledning

Transfer pricing er en kompleks disciplin inden for international skatteret, som stadig bliver mere relevant i lyset af klimaforandringer og behovet for at reducere drivhusgasemissioner.

"... transfer pricing is not an exact science.."

Ovenstående citat refererer til OECDs Transfer Pricing Guidelines, og understreger kompleksiteten af transfer pricing. Det vil ikke altid være muligt at finde den korrekte armslængdepris grundet forskellige tilgangsmåder til transfer pricing samt forskellige definitioner og forståelser af samme.

Klimaforandringer og bæredygtighed er en hastigt stigende prioritet for forbrugeren, hvilket gør det afgørende for virksomheder at integrere denne prioritet i deres markedspositionering. En proaktiv tilgang til at vedtage en grønnere forretningsstrategi er en mulighed for at forbedre en virksomheds brandimage og sikre dens relevans i et konkurrencepræget miljø. I denne sammenhæng spiller transfer pricing en nøglerolle, idet det giver mulighed for at strukturere koncerninterne transaktioner på en måde, der afspejler og understøtter virksomhedens engagement i miljømæssige og sociale mål. Det er essentielt, at virksomheders transfer pricing politikker er kohærente med deres faktiske bæredygtighedsindsats. Virksomhedernes transfer pricing politikker skal ikke alene være en refleksion af deres ESG-forpligtelser, men også en driver for den grønne transformation inden for samfundet.[1]

ESG-agendaen voksede i begyndelsen ud af en investerings filosofi fokuseret på bæredygtighed og som følger heraf socialt ansvarlige investeringer. Det har dog med tiden udviklet sig til, at ESG-agendaen har flyttet sig fra at omhandle ekskluderingen af specifikke selskaber til, at omhandle hvilke tiltag selskaber selv kan gøre i forbindelse med at imødekomme forbrugernes krav til, at selskaber handler i overensstemmelse med hvad der er godt for miljø, klima og samfund.[2]

Hvis ovenstående perspektiveres til selskabers skatterapportering, har ESG-agendaen ligeledes haft indflydelse. Skat er ikke længere udelukkende en indikator til investorer om hvordan et selskab har minimeret dets samlede skattetryk og selskabsskat. Det er i stedet blevet til en indikator for selskabers bidrag til samfundet og er en fortælling der vigtig at få fortalt, da den

[1] (William Morris, 2024)
[2] (Mark S. Bergman, 2020)

kan bidrage til, at samfundet som hele får en mere holistisk forståelse for selskabers bidrag til samfundet.[3]

De mere konkrete konsekvenser, det har haft for transfer pricing er dannelsen af produkter der handles koncerninternt og dermed kan være med til skævvride og danne tvivl om indkomstfordelingen mellem relaterede parter.

I koncerner hvor et koncernselskab har formået at reducere dele af deres drivhusgas udledning i en sådan grad, at de har drivhusgasser til gode hvilket kan sælges videre i form af en CO_2-kredit. Et andet koncernselskab kan derefter udnytte denne CO_2-kredit til at offset drivhusgas udledning. Der vil her opstå en koncernintern transaktion som skal være handlet på armslængdevilkår.

1.1 Problemformulering

Ovenstående har ført til følgende problemformulering;

"Hvordan skal CO_2-kreditter fra det frivillige marked behandles i forhold til pensionering og omstrukturering i et transfer pricing perspektiv?"

1.2 Emneafgrænsning

Det centrale problem for afhandlingen er behandlingen er koncernintern handel med CO_2-kreditter. Det ønskede mål er en præsentation af hvordan armslængdevilkår skal fastsættes for transaktioner med CO_2-kreditter ud fra en betragtning af værdikæden for en CO_2-kredit. Værdikæden for en CO_2-kredit bliver central gennem afhandlingen idét den er med til at identificere hvor omkostninger og værdiskabelse ligger, og dermed kan den hjælpe med den rette armslængdebehandling af aktivet.

Afhandlingen vil være struktureret som følgende:

1. Først vil være en introduktion til armslængdevilkår og transfer pricing.
2. Dernæst vil der være en dybere gennemgang af CO_2-kreditter for at få forståelse af hvad der arbejdes med.

[3] (William Morris, 2024)

3. Slutteligt vil der blive lavet en behandling af CO_2-kreditter i et transfer pricing perspektiv baseret på ovenstående indsamlede information samt identificering af relevante transfer pricing problemstillinger i forhold til CO_2-kreditter.

Afhandlingen vil alene tage udgangspunkt i selskaber, selvom ligningsloven også omfatter personer.

Idét der er tale om CO_2-kreditter og transfer pricing på samme tid, er der begrænsede mængder retspraksis. For at understøtte analysen vil der tages principper fra anden TP-retspraksis som vil overføres til behandling af specifikt CO_2 kreditter. Herunder vil det determineres hvordan armslængdevilkår skal fastsættes for koncernintern handel med CO_2 kreditter.

1.3 Metode

Hensigten med dette metodeafsnit er at beskrive afhandlingens metodiske fremgangsmåde. Der vil blive brugt den juridiske metode herunder den rets dogmatiske metode.

Den juridiske metode er den fremgangsmåde, som anvendes i forbindelse med en konkret juridisk problemstilling. Denne vil benyttes i afhandlingens præsentation af behandlingen af CO_2-kreditter koncerninternt.[4] Endvidere findes der kun retspraksis i begrænset omfang om det indeværende emne. Indeværende speciale vil derfor forsøge at identificere faktum, udvælge relevant lov, diskutere relevant jus og på baggrund af dette foretage en kvalificeret subsumption af de gældende retsregler.

Denne afhandling har til formål, at analysere og beskrive hvordan *CO_2-kreditter* skal behandles i et transfer pricing perspektiv. Hertil vil der tages udgangspunkt i den rets dogmatiske metode for, at beskrive og analysere gældende ret. Der vil blive taget udgangspunkt i gældende retskilder som vedrører transfer pricing. De gældende retskilder skal efter den rets dogmatiske fortolkning, analyseres ud fra fire retskilder: *Loven, retspraksis, sædvaner og forholdets natur.*[5]

Retspraksis på transfer pricing-området er sparsomt, og særligt vedrørende behandling af CO_2-kreditter er der endnu ingen afgørelser på området. Derfor vil der blive draget konklusioner baseret på nogle af de principper der ses i allerede afgjorte domme vedrørende transfer pricing, selvom disse ikke direkte er henførbare. Dette vil bidrage med en underbygning af påstande, samt et argumentationsgrundlag og en forståelse af principperne indenfor transfer pricing.

[4] (Munk-Hansen, 2017), side 11
[5] Ibid.

Transfer pricing guidelines udarbejdes af OECD og kan ikke betragtes som værende gældende ret. Til trods for, at TPG ikke anses som at være gældende ret, har den alligevel en vis form for retskildeværdi. Dette skyldes, at den danner rammerne for de landes retningslinjer, som har tilsluttet sig samarbejdet, om en fælles indsats mod skatteunddragelse. Transfer pricing guidelines skal derfor bruges som fortolkningsbidrag til den danske ligningslovs § 2.

De danske skattemyndigheder har udarbejdet den juridiske vejledning som kan være behjælpelig med forståelsen af de danske transfer pricing regler. Den juridiske vejledning, og herunder styresignaler og SKM-meddelelser, fastlægger gældende praksis.[6]

[6] (Skattestyrelsen, A.A.1.1.2 Skatteministeriets opgaver, 2024), A.A.1.1.2, Den Juridiske Vejledning.

2 Transfer pricing og armslængdeprincippet

2.1 Armslængdeprincippet

Armslængdeprincippet bruges, når det skal fastslås om en aftale foretaget af afhængige parter er sket på samme vilkår, som ville det have været uafhængige parter, der havde indgået aftalen. Arsmlængdeprincippet er derfor fundementalt for transfer pricing.

Af ligningslovens § 2 fremgår det at:

> ”Skattepligtige, …. skal ved opgørelsen af den skatte- eller udlodningspligtige indkomst anvende priser og vilkår for handelsmæssige eller økonomiske transaktioner med ovennævnte parter i nr. 1-6 (kontrollerede transaktioner) i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne var afsluttet mellem uafhængige parter”

Ligningslovens § 2 blev indsat ved lov i juni 1998. I eftertiden har loven været under en række tilpasninger for at klarlægge hvad loven omfatter. F.eks. blev det fastlagt i 2004 hvad ”bestemmende indflydelse” indebærer, og det blev derfor klarlagt, at man skal eje mere end 50% af ejerandelene, eller havde rådighed over mere end 50% af stemmerettighederne i et selskab for at have bestemmende indflydelse.[7] Yderligere fremgår det, at *interesseforbundne parter* er omfattet af armslængdeprincippet og det gælder for skattepligtige:

- Hvorover fysiske eller juridiske personer udøver bestemmende indflydelse
- Der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer
- Der er koncernforbundet med en juridisk person
- Der har et fast driftssted beliggende i udlandet
- Der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark eller
- Der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af KULBR § 21, stk. 1 eller 5.[8]

Af ligningslovens § 2, stk. 1 fremgår det, at der ved kontrollerede handelsmæssige- eller økonomiske transaktioner skal anvendes priser og vilkår, som er i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionen var afsluttet mellem uafhængige parter.[9] For at sikre

[7] (Skattestyrelsen, C.D.11.1.1 Reglen i LL § 1, 2024)
[8] Ibid.
[9] (Skattestyrelsen, C.D.11.1.3 Hvad er omfattet af armslængdeprincippet i LL § 2, 2024)

den rigtige beskatning, er det vigtigt at både prisen og vilkår er den ”rigtige”. I SKM.2012.92.HR havde et selskab ydet et lån til et koncerninternt udenlandsk selskab som havde vilkår som ikke blev anset som at være i overensstemmelse med armslængdeprincippet. De havde i låneaftalen aftalt, at vederlaget skulle ske i form af kursgevinster hvilket ikke kunne anses for at være på armslængde.

Når man i praksis handler koncerninternt, er der nogle naturlige markedskræfter som bliver sat ud af spil. Markedskræfterne er, at når man har med en økonomisk transaktion at gøre, vil en sælger søge at få den højeste pris hvorimod en køber vil søge at få den laveste pris.[10] De aftaler som udarbejdes koncerninternt kan derfor ikke forudsættes at være i overensstemmelse med de priser og vilkår som man ville se hvis aftalen var lavet mellem to uafhængige parter. Derfor har det danske samfund også en pligt til at undersøge, om de koncerninterne aftaler og vilkår sker i overensstemmelse med hvad uafhængige ville nå frem til. På den måde sikres det, at Danmark ikke opgiver beskatningsretten til en skattepligtig indtægt, som de burde have haft.[11]

Selve armlængdeprincippet bygger på en ”separate entity” tilgang, hvilket betyder, at de koncernforbundne parter skal ses som separate enheder som skal handle som var de uafhængige. Ved anvendelse af armslængdeprincippet, skal man identificere, fastlægge og anerkende den kontrollerede transaktion, og derefter skal man sammenholde og eventuelt erstatte de priser og vilkår efter hvilke transaktionen er blevet gennemført, med de armslængdepriser og -vilkår, der måtte kunne antages at ville være blevet aftalt, hvis samme transaktion under samme omstændigheder havde fundet sted mellem uafhængige parter, og så opgøre den skattepligtige indkomst i overensstemmelse hermed.[12] Det er vigtigt, at der reelt sammenholdes med en sammenlignelig transaktion, med sammenlignelige omstændigheder, da det ellers ikke er muligt at sammenligne de to. Der kan være tale om to forskellige selskaber som opererer i to forskellige lande, og derfor kan de have forskellige kulturer og kutymer som kan påvirke hvordan en transaktion ville blive foretaget.

Den danske ligningslov § 2 bygger på OECD’s modeloverenskomst artikel 9, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed. Det fremgår heraf:

[10] (Skattestyrelsen, C.D.11.2.1.1 Armslængdeprincippet og Transfer Pricing Guidelines, 2024)
[11] (Skattestyrelsen, C.D.11.2.1.2 Hvorfor bruges armslængdeprincippet, 2024)
[12] Ibid.

"Where (..) conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly."

Ovenstående definition af armslængdeprincippet siger, at hvis man mellem to interesseforbundne parter har indgået aftaler eller fastsat vilkår vedrørende handelsmæssige eller økonomiske relationer, som ikke ville være aftalt eller vilkår uafhængige parter ikke havde accepteret, kan den fortjeneste som man har oparbejdet på baggrund af aftalerne eller vilkårene, medregnes partens fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

Det fremgår af bemærkningerne til LL § 2, at LL § 2 skal fortolkes konformt med armlængdeprincippet i Modeloverenskomsten art. 9 og OECD TPG. Det følger af Modeloverenskomsten, at art. 9 finder anvendelse på "kommercielle og finansielle forbindelser" hvilket ikke er yderligere defineret heri og art. 9 skal derfor ses i sammenhæng med Modeloverenskomstens art. 7 og 8.[13] Endvidere på baggrund af, at udtrykkende "foretagende" og "forretningsvirksomhed" efter Modeloverenskomstens art. 3, stk. 1, litra c og h skal fortolkes efter intern ret, så må Modeloverenskomstens art. 7, stk. 1 ses i kontekst hermed hvorfor "fortjeneste ved forretningsvirksomhed" derfor skal fortolkes efter intern ret.[14] Endvidere da kommercielle og finansielle forbindelser resultere i fortjeneste ved erhvervsvirksomhed koncerninternt, så må konteksten og Modeloverenskomsten art. 3, stk. 2 kræve, at eksistensen, formen og indholdet af en kontrolleret transaktion fastsættes på baggrund af intern ret. Der skal således ske objektkvalifikation efter intern ret inden anvendelsen af armslængdeprincippet.[15]

2.2 Transfer pricing

Transfer pricing er en metode til at kontrollere at køb og salg af varer, serviceydelser og rettigheder mellem koncernforbundene parter sker på armslængdevilkår. Hvis priserne ikke kan anses som værende i overensstemmelse med armslængdeprincippet, kan selskaber risikere at blive pålagt indkomstreguleringer, bøder og der kan i nogle tilfælde ske dobbeltbeskatning.[16]

[13] (Wittendorf, 2022), side 47
[14] Ibid, side 48
[15] Ibid, side 48
[16] (Skattestyrlsen, 2024)

Transaktioner mellem koncernforbundene parter kaldes kontrollerede transaktioner og det fremgår af skattekontrollovens § 37, nr. 6 hvad der anses som værende en kontrolleret transaktion. For hvem der er omfattet af ligningslovens § 2, har pligt til at indgive oplysninger om sine kontrollerede transaktioner til skattemyndigheder jf. SKL § 38.

Der gælder for transfer pricing en række dokumentationskrav jf. SKL § 38, og det gælder for skattepligtige, som ikke er undtaget af SKL § 40, stk. 1, at de skal udarbejde og opbevare transfer pricing dokumentation, som skal være i stand til at kunne danne grundlag for en vurdering af, om transaktionerne kan anses som at være på armslængde jf. LL § 2, jf. SKL § 38.

Disse dokumentationskrav omfatter selskaber der anses som at være koncernforbundne. Dokumentationen skal indsendes til skattemyndighederne og består af to typer dokumentationer:

- Fællesdokumentation (Masterfile)
- Landespecifik dokumentation (Localfile)

Reglerne for hvad de ovenstående dokumentationer skal indeholde fremgår af TP-dokumentationsbekendtgørelsens § 4 om fællesdokumentation og § 5 om landespecifik dokumentation. Det gælder for begge dokumentationer, at de skal udarbejdes løbende, og efter indkomståret 2019 skal de hvert år indsende dem til skattemyndighederne. Dokumentationerne skal indsendes senest 60 dage efter oplysningsfristen. Før indkomståret 2019, gælder det for selskaberne at de først skal fremsende deres transfer pricing dokumentation hvis skattemyndighederne anmoder om det.

For anvendelse af transfer pricing har Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) udarbejdet Transfer Pricing Guidelines (TPG), som er en række anbefalinger og standarder udviklet for at give vejledning om prisfastsættelse af grænseoverskridende transaktioner mellem koncernforbundne parter.

OECD's Transfer Pricing Guidelines udkom for første gang i midten af 1990'erne og er siden blevet opdateres med ændringer i 2010, 2017 og 2022. Transfer Pricing Guidelines dækker et vidt spektrum af kontrollerede transaktioner herunder, men ikke udelukket, til køb og salg af fysiske varer, immaterielle aktiver, tjenesteydelser og senest med udgivelsen af OECD TPG 2022-versionen: finansielle transaktioner.

3 CO_2-kreditter

Grundlæggende er CO_2-kreditter en enhed der repræsenterer ”removal” eller ”avoidance” af drivhusgasser i atmosfæren. Hver enkel CO_2 kredit korresponderer ækvivalent til et ton CO_2, dermed vil drivhusgasser hvis atmosfæriske aftryk vejer tungere end CO_2 blive omregnet til et ton CO_2 ækvivalent. Markedet for CO_2-kreditter er grundlæggende delt op i det regulerede marked og det uregulerede marked.

3.1 Regulerede markeder

De regulerede markeder er karakteriseret ved at de følger internationale, nationale eller regionale rammeaftaler. Med andre ord vil alle CO_2-kredit markeder der er underlagt en bindende rammeaftale være at betragte som regulerede.[17] De regulerede markeder for CO_2-kreditter omfatter dermed markeder underlagt rammerne i Kyoto Protokollen, The European Unions Emissions Trading Scheme (EU ETS) og andre nationale markeder underlagt Kyoto Protokollen. Fælles for de regulerede markeder er, at der er udpeget myndigheder der verificerer CO_2-kreditter således, at det med sikkerhed kan siges, at en CO_2-kredit også har haft det tilsigtede formål at reducere drivhusgasemissioner et sted der kan benyttes til at dække en andens parts udledning af drivhusgas.

3.1.1 Kyoto Protokollen

Kyoto Protokollen er en international aftale der blev indgået i 1997. Aftalen har til formål at reducere udledningen af drivhusgasser. Protokollen trådte i kraft i 2005, og 180 lande har tiltrådt aftalen. USA er den største udleder af drivhusgas i verden men de har kun skrevet under på Kyoto Protokollen men ikke ratificeret den.[18] Under Kyoto Protokollen blev parterne enige om at reducere drivhusgas emissioner med op til 5% sammenlignet med niveauet i år 1990. Efter Protokollen skulle disse tiltag primært komme fra nationale tiltag, men der blev ligeledes skabt en række muligheder for at offset drivhusgas emissioner på andre måder. 1) Protokollen etablerede en Clean Development Mechanism (CDM) med det underliggende koncept, at Annex 1[19] lande kan købe CO_2-kreditter fra lande der ikke indgår i Annex 1 for at nå reduceringen i deres emissionsmål. 2) I lighed med model 1 skabte man Joint Implementation mekanismen

[17] (Leonard, 2009), side 5
[18] Ibid, side 6
[19] Annex 1 lande er I-lande

hvormed, at Annex 1 lande kan udveksle eller handle CO_2 kreditter mellem hinanden. 3) Drivhusgas udledningstilladelser blev etableret og kunne distribueres af en kompetent myndighed mellem Annex 1 lande.[20]

3.1.2 Den Europæiske Unions Emissions Trading Scheme

EU ETS fungerer som et cap and trade system, hvor der dermed er opstillet et øvre loft for hvor meget drivhusgas, der kan udledes af de parter, der er omfattet.[21] Det øvre loft er udtrykt gennem antallet af CO_2-kvoter, som er på markedet. En CO_2-kvote repræsenterer retten til at udlede et ton CO_2 ækvivalente emissioner. Selskaber kan købe og sælge CO_2-kvoter indenfor det loft. Loftet er dermed med til at styre mængden af drivhusgasemissioner der kan udledes. I tillæg dertil tages der årligt CO_2-kvoter ud af systemet således, at det øvre loft sænkes hvert eneste år og de samlede drivhusgasemissioner i EU over tid reduceres.[22]

3.1.3 Andre regulerede markeder

I lighed med EU ETS har andre lande institueret cap and trade markeder herunder kan nævnes Australien, Storbritannien, Brasilien og Kina.[23]

3.2 Uregulerede markeder

Modsat de regulerede markeder er de uregulerede markeder ikke underlagt nogle formelle juridiske regler eller rammeaftaler. Participanterne i det uregulerede marked inkluderer personer, selskaber eller andre organisationer hvis motivation det er at reducere deres drivhusgasemissioner og dermed påtager sig samfundets interesser i lighed med de under ESG-agendaen udtrykte principper.

Offsets bliver skabt gennem projektbaserede transaktioner hvor en part køber CO_2-kreditter der er konstitueret af at drivhusgasemissioner er blevet reduceret andet steds. Modsat de regulerede markeder er der ingen krav om verificering af CO_2-kreditters underlagte værdi.

[20] (Leonard, 2009), side 4
[21] (Den Europæiske Kommission, 2024)
[22] Ibid.
[23] (KPMG, 2024)

3.3 Hvordan generes CO_2-kreditter?

Dette afsnit vil have fokus på hvordan CO_2-kredditer generes på det uregulerede marked, da der modsat de regulerede markeder som EU ETS ikke udstedes en begrænset mængde CO_2-kvoter og det uregulerede marked ikke er underlagt formelle eller juridiske rammer for hvordan CO_2-kreditter generes eller certificeres.

CO_2-kreditter genereres gennem aktiviteter eller projekter der reducerer, fjerner, eller undgår udledningen af drivhusgasser. Processen starter ved at der etableres projekter der trækker drivhusgasser ud af atmosfæren eller undgår at de udledes. Projekterne vil typisk være relaterede til energieffektivitetsprojekter, kulstofopsamlingsprojekter, plantning af skov og naturgenoprettelsesprojekter.[24] Nedenstående figur illustrerer værdikæden for genereringen af CO_2-kreditter.

Figur 1 – CO2 kredit værdikæden på uregulerede markeder[25]

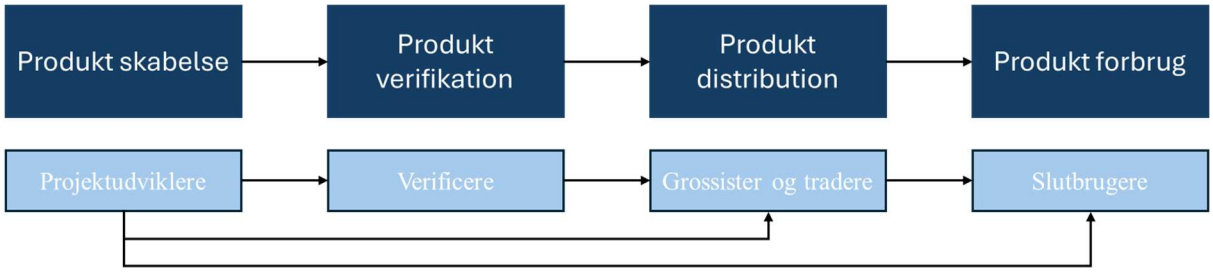

3.3.1 Projektudviklere

Projektudviklere er det første led i værdikæden og fungerer som kilden til hver eneste CO_2-kredit transaktion. Deres formål er at etablere emissionsreducerende projekter således, at de kan sælge CO_2-kreditter til et mellemled eller slutbrugere. Projektudviklere vil dermed enten sælge CO_2-kreditter på det åbne marked eller respondere til individuelle købstilbud. Det er dertil værd at tilføje, at nogle projekter først starter som en ide og derefter søger efter investorer der er villige til lave investeringen. I praksis vil typiske projektudviklere være nonprofitorganisationer der kæmper imod den globale opvarmning eller bidrager til bæringsdygtig udvikling; 1) private selskaber der generer emissions reduceringer, 2) små private selskaber der er blevet

[24] (Leonard, 2009), side 8
[25] Ibid, side 15

oprettet med henblik på CO_2-kredit markedet, 3) eller offentlige myndigheder der er interesserede i at så markedet.[26]

3.3.2 Produktskabelse

En af de væsentligste forskelle på CO_2-kreditter ligger hovedsageligt i hvordan de er blevet genereret, da der er en stor forskel i forhold til de forskellige input i emissionsreduktionsprojekter. Forskellige projekter kræver forskellige mængder af finansiering, input af know how og teknologisk viden. Der er for eksempel stor forskel på teknologisk sekvestrering af drivhusgas og sekvestrering af drivhusgasser i træer. Det vil derfor for nærværende speciale være relevant at gennemgå forskellige projekttyper med henblik på hvordan de er udformet, da det i et TP perspektiv er relevant at identificere hvad et projekt kræver af input. Emissions reducerende projekter knyttet til fossile brændstoffer kan overordnet inddeles i to kategorier 1) projekter der direkte reducere emissioner ved kilden og 2) projekter der indirekte reducere emissioner ved at binde dem.

3.3.2.1 Reduktionsprojekter med henblik på fossile brændstoffer

Projekter der reducerer forbruget af fossile brændstoffer fokuserer primært på at skære ned på udledningen af drivhusgasemissioner knyttet til afbrændingen af fossile brændstoffer, i tillæg dertil medfører de også en række yderligere positive effekter. Projekterne kan bidrage til øget miljøbeskyttelse og forbedring af folkesundheden ved at mindske luftforurening fra skadelige stoffer som kulmonoxid, lattergas, nitrogenoxid, partikler og svovldioxid. Desuden kan en reduktion i brugen af fossile brændstoffer øge et lands nationale sikkerhed ved at formindske afhængigheden af fossile brændstoffer, skabe bæredygtige jobmuligheder, fremme udveksling af teknologi mellem nationer og opnå økonomiske besparelser på lang sigt gennem energieffektivisering.[27]

Det at skabe CO_2-kreditter ved at reducere brugen af fossile brændstoffer, og i forbindelse hermed CO_2, er dog ikke den økonomisk mest effektive metode. Projekter der omhandler afbrænding af metan, hvilket er en gas med et globalt opvarmningspotentiale 23 gange højere end CO_2, eller destruktion af HFC-23, hvilket er en gas med et globalt opvarmningspotentiale

[26] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012), side 24
[27] Ibid, side 114

11.700 gange højere end CO_2, har historisk set genereret flere CO_2-kreditter i forhold til investeringsvolumen.[28] Efterhånden som de lettilgængelige projekter med industrielle gasser bliver færre, har andelen af projekter inden for vedvarende energi og energieffektivitet for CO_2 på det frivillige marked oplevet en stigning.[29]

3.3.2.2 Andre emissionsreduktionsprojekter

I tillæg til de ovenstående emissionsreduktionsprojekter er det desuden muligt at skabe CO_2-kreditter på baggrund af emissionsreduktionsprojekter der tilsigter at nedsætte udledningen af industrielle gasser som flourstoffer og svovlhexafluoride der begge udledes som led i produktionen af halvledere og aluminium/elektronik produktion.[30]

Endvidere, er skovredningsprojekter inkluderet i *"andre"* kategorien. Skovredningsprojekter overlapper med projekter der har til formål af binde drivhusgasser, da tanken bag dem er, at man undgår udledninger ved at beskytte/redde skov, der er nedrivningstruet. Skovredningsprojekter danner derved CO_2-kreditter, da man undgår udledningen af de CO_2 emissioner der vil blive udledt hvis skoven vil være blevet brændt eller ryddet for at kunne kultivere jorden.[31]

3.3.2.3 Emissions ødelæggelses projekter

Modsat CO_2, så kan gasser som metan blive fanget og konverteret til mindre potente drivhusgasser hvilket dermed reducere deres globale opvarmningspotentiale.[32] Projekter omhandlende konvertering af metan er de mest populære projekter, men der findes også CO_2-kreditter baseret på konvertering for mere potente drivhusgasser som hydrofluorocarbons.

Boreplatforme brænder metan af i forbindelse med udvindelsen af olie, hvilket er en simpel og ineffektiv form for konvertering af primært metan til CO_2. Om end det skal påpeges, at boreplatforme primært brænder gassen af i forbindelse med sikkerhedsmæssige hensyn som led i olieproduktionen, så er det muligt at gøre forbrændingen mere effektiv. Forbrændingen kan alternativt ske i forbindelse med, at man udnyttede gassen til brug for energiproduktion, det vil derfor være et oplagt effektiviseringsområde for olieselskaber og en måde at genere CO_2-kreditter på.[33]

[28] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012), side 114
[29] Ibid, side 114
[30] Ibid, side 115
[31] Ibid, side 115
[32] Ibid, side 115
[33] (The World Bank, 2024)

Metan konverteringsprojekter er populære grundet metanens høje globale opvarmningspotentiale og fordi metan ret simpelt udnyttes til at lave vedvarende energi hvorfor, metan konverteringsprojekter kan have to indtægtsstrømme: 1) selve konverteringen af metanen ved afbrænding til en anden drivhusgas 2) salget af en CO_2-kredit og eventuel renewable energy credit. I nogle tilfælde vil strømproduktionen fra metan konverteringsprojekter være så fordelagtige og øge projektets forventede afkast, at det ikke er nødvendigt med finansiering fra CO_2-kreditter.

Husdyrproduktion

I husdyrproduktion herunder særligt mælke- og svineproduktion bliver afføringen fra husdyrene opsamlet i gylletanke. Gylletanken udleder kraftige lugte, metan og ammoniak og afføringen bliver spredt på marker som gødning, hvilket resulterer i emissioner af CO_2 og nitrogen (N2O). Metanen kan dog opsamles og antændes og derved benyttes til energiproduktion.

I tillæg hertil skal det påpeges, at køers enteriske produktion af metan bidrager med langt den største udledning af metan i en malkestald.[34] Det er dog muligt med tilskudsfoder at nedsætte mængden af metan produceret af køerne[35], hvilket i teorien kan finansieres af, at det kan generere en CO_2-kredit.

Lossepladser og kulminer

Lossepladser og kulminer udleder hhv. 8% og 4% af verdens samlede metan emissioner.[36] Både lossepladser og kulminer er underlagt reguleringer i forhold til opsamling og konvertering af metan til mindre skadelig CO_2. Lossepladser lokaliseret i USA og i EU, er det således påkrævet at opsamle metan og konvertere det til CO_2. Det er dog sjældent tilfældet i udviklingslande, der derfor er oplagte mål for CO_2-kredit projekter, da gas fra losseplads projekter ofte vil opfylde additionalitets princippet.

3.3.2.4 Sekvestreringsprojekter

Sekvestreringsprojekter trækker CO_2 ud af luften. Sekvestreringsprojekter søger derfor at øge produktiviteten og andelen af ofte naturlige kulstoflagre i skove, havet og i landbrugsjorden. De oftest forekomne projekter der generer CO_2-kreditter til det uregulerede marked er jordbrugsprojekter herunder særligt projekter der involverer skovbrug.[37]

[34] (SEGES, 2023, s. 29)
[35] (Holst Kjeldsen, Bak, & Lund , 2022)
[36] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012) side 116
[37] Ibid, side 117

Skovprojekter

Skovrydningsprojekter bidrager med omtrentligt 20-25% af menneskeskabte drivhusgasser der bliver udledt til atmosfæren.[38] Genplantningsprojekter har derfor vice versa en betydelig rolle i forhold til at reducere udledningen af drivhusgasser til atmosfæren. Skovplantningsprojekter er dog samtidigt kontroversielle, da det er svært at etablere en pålidelig baseline, evaluere lækning til andre områder, og beskytte mod vedvarende trusler.[39]

Fortalerne for skovplantningsprojekter påpeger dog, at skovplantningsprojekter ikke alene har en rolle i forhold til at sekvestrere CO_2, men også bidrager med en lang række positive følgevirkninger, såsom øget biodiversitet, skovproduktivitet, mindre jorderosion, beskyttelse af vandforsyningen og vandkvaliteten og økonomisk vækst. I tillæg dertil er skovplantningsprojekter nogle af de letteste sekvestreringsprojekter for forbrugerne at forstå.[40]

Skovplantningsprojekter er desuden udsat for kritik, da det er er svært at påvise, at hvis man konverterer landbrugsjord til skov at det ikke vil resultere i, at der bliver ryddet skov i andre områder for at etablere landbrugsjord. Desuden er det svært at påvise at skovplantninger er permanente, da det ofte ikke er muligt at garantere at skoven er der om 40 år grundet chancen for skovbrande eller skovrydning.[41]

Jordprojekter

CO_2-kreditter genereret ved jordprojekter er genereret ved at benytte mindsket jordbearbejdning i form af kun at benytte stubharvning eller såning direkte i forrige års afgrøde. Den mindskede jordbearbejdning betyder, at jorden kan oplagre CO_2 som ellers ville være løsladt ved mere intensive jordbearbejdningsmetoder som f.eks. pløjning. Overskydende plantemateriale efter høst bliver efterladt på marken for at øge den andel CO_2 der bliver oplagret i jorden. Sekvestrering af CO_2 i landbrugsjord er dog endnu mindre permanent end skovplantningsprojekter, da det kun kræver et enkelt år hvor, at landmanden ændrer dyrkningspraksis for, at den lagrede CO_2 vil blive løsladt til atmosfæren igen.[42]

Geologisk sekvestrering

[38] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 201), side 118
[39] Ibid, side 118
[40] Ibid, side 118
[41] Ibid, side 118
[42] Ibid, side 119

Geologisk sekvestrering involvere at CO_2 bliver lagret under jordens overflade i længere perioder. Der bliver genereret relativt få CO_2 kreditter på baggrund af geologisk sekvestrering til det uregulerede marked. Det skyldes hovedsageligt, at geologisk sekvestrering er kompliceret og omkostningstungt sammenlignet med andre sekvestrerings- eller reduktionsmetoder. Geologisk sekvestrering fungerer ved at der tages CO_2 fra stationære kilder, såsom kulkraftværker eller industrien, som så pumpes til et geologisk sted, som typisk er tømte olie og gas reservoirs hvor CO_2 kan gemmes.[43]

3.3.2.5 Typer CO_2-kreditter

For en dybere forståelse af afhandlingen vil der redegøres for de forskellige typer af reducering eller fjernelse af drivhusgasser i atmosfæren. Definitionen af typen og kvaliteten af projekterne for reducering eller fjernelse af drivhusgasemissioner er relevant for den efterfølgende behandling af aktivet i et transfer pricing perspektiv.

Overordnet set er der to typer af CO_2-kreditter: ”Removal credits” og ”Avoidance credits”

1. *Removal credits:* Absorberer eller trækker carbon ud af atmosfæren. F.eks. beplantning af træer.
2. *Avoidance credits:* Reducerer emissionen ved at forhindre det i at trækker ud i atmosfæren. F.eks. bibeholdelse af skove, produktion af grøn energi såsom vindmøller.

3.3.2.5.1 Certified Emissions Reductions (CER)

CER er en specifik kredit som er opstået på baggrund af ”Clean Development Mechanisms” (CDM) under Krypto protokellen. CDM åbner op for, at man i I-lande kan investere i drivhusgas formindskende projekter i U-lande til at offset sine egne emissioner.

Der gælder en række krav for, at kreditten kan defineres som en CER[44], hvilket tidligere er beskrevet i afsnit 3.3.2.1.

1. Additionalitet

Projektet skal generere reduktioner som er ”above and beyond” hvad man ville kunne forvente hvis man havde forsat ”business as usual”, og uden additionel funding af CDM.

[43] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012), side 120
[44] Ibid, side 25-26

Dette skal sikre, at projektet reelt set er sat i verden for at mindske de globale drivhusgas-emissioner.

2. Vedvarende tiltag

Det er vigtigt at reduktionen i emissioner sker over et givet tidsrum og ikke bærer væsentlig risiko for, at det med tiden vil gå tilbage til at udlede igen. Dette er især vigtigt i langvarige projekter som f.eks., genbeplatning af skovarealer, hvor især skovbrande er en væsentlig risiko.

3. Lækage

Det er desuden væsentligt, at det projekt der er igangsat, ikke blot flytter drivhusgasserne fra en lokation til en anden. Der skal altså være tale om en "eliminering" af drivhusgasserne. Der kan også være tale om en lækage i de tilfælde, hvor et tiltag der skal mindske drivhus-gasser i atmosfæren, fører til en forhøjelse et andet sted.

4. Validering og verificering

Der skal ske en validering af kreditten både kvantitativt og kvalitativt. Dette indebærer både, at tredjemand tager ud til projektet og undersøger tiltagene og at det bliver kvantifi-ceret hvor meget drivhusgasemission det kompenserer for.

Efter CER har været igennem processen med validering kan de blive solgt på det uregulerede markeder som CO_2-kreditter. De kan blive solgt til både private personer, selskaber og organi-sationer.[45]

3.3.2.5.2 Renewable Energy Credits /Certificates (REC)

Renewable Energy Certificates er en CO_2-kredit om er bytbar, og den beskriver de miljømæs-sige fordele der er ved et givent grønt projekt. Når grøn energi udvindes, produceres der to aktiver: ren energi og miljømæssige fordele. Selve energien kan blive solgt til forbrugerne hvoraf de miljømæssige fordele udgør en REC. [46]

Én REC er 1 megawatt time af energi udvundet fra en grøn kilde, såsom vind.

3.3.2.5.3 Verified Emission Reductions (VER)

Verified Emission Reductions (VER) er en type af karbon offsets som repræsenterer total fjer-nelse, undgåelse eller reduktion af én metrisk ton drivhusgasser fra atmosfæren. Denne type CO_2-kredit er typisk udvundet fra projekter som er uafhængigt verificeret til at skabe resultater

[45] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012), side 24-26
[46] (Investopedia, 2024)

som går ud over "business as usual" betragtningen.[47] Man ser ofte denne type CO_2-kredit på det uregulerede marked, hvor forretninger, organisationer eller private kan købe dem til at kompensere for den udledning af CO_2 de har. Ved køb af disse CO_2-kreditter kan køber så derfor gøre deres egne fodspor lidt grønnere, og bidrage til de globale klimaforandringer.[48]

For at sikre sig, at disse kreditter er af tilstrækkelig kvalitet, skal de verificeres af en uafhængig tredjemand. Processen for verificering af denne type credit sker ved, at man besøger projektet, ser dokumentation, man overvåger emissionsreduktionerne, og konstaterer at reduktionerne er vedvarende og verificerbare.[49]

3.3.3 Verificeringspartnere

Det andet trin i værdikæden involverer verificering af de genererede CO_2-kreditters værdi. Verificeringspartnere er ansvarlige for at fastslå, at projekter, iværksat af udviklerne, faktisk har resulteret i lagring eller reduktion af drivhusgasser. Processen for verificering og kvantificering af CO_2 kræver betydelige ressourcer og teknisk ekspertise gennem hele projektets levetid.[50]

Verificeringsprocessen omfatter spørgsmål som f.eks. projektets forventede varighed for emissionsreduktioner, den nødvendige driftstid for specifikke tiltag for at opnå emissionsneutralitet, og mængden af reducerede eller lagrede emissioner efter opnået emissionsneutralitet. Købere af CO_2-kreditter efterspørger i stigende grad verificering for at sikre ægtheden og kvaliteten af de uregulerede CO_2-kreditter. Selvom kvantificering og verificering af kulstofkreditters værdi er en omkostningstung del af værdikæden, er det et væsentligt skridt, da det sikrer kvaliteten af projekter og opbygger forbrugertillid.[51]

3.3.4 Verificering

CO_2-kredit verificering sker altså ved, at tredjeparter[52] bekræfter, at der de facto er opnået emissionsreduktioner. Der er etableret en lang række regnskabsmetoder til at kvantificere

[47] (VER+)
[48] (SkootEco, What are Verified Carbon Credits/Verified Emission Reductions, 2024)
[49] Ibid.
[50] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 25)
[51] Ibid, side 25
[52] Det skal påpeges, at verificering i teorien primært anses som en tredjepart aktivitet, men da de uregulerede markeder grundlæggende er uregulerede, er der ikke noget til hindring for, at projektudvikleren foretager verificering. Projektudvikleren er endda endnu bedre stillet til at varetage verificering, da denne konkret kender til inputs i projektet. Tredjeparts verificering er dog, det mest troværdige over for slutbrugere og omverdenen.

mængden af emissionsreduktioner der bliver opnået, men grundlæggende er alle regnskabsmetoder bygget op på de samme grundsten.

3.3.4.1 Additionalitet

CO_2-kredit projekter skal grundlæggende bidrage til at skabe emissionsreduktioner der går udover et "business as usual" scenarie. Med andre ord må, de emissionsreduktioner der er blevet opnået altså ikke være sket, hvis der ikke specifikt er blevet lavet en form for tiltag som beskrevet i afsnit 3.3.2 der bevirker tilværelsen af en CO_2-kredit. I tillæg dertil bør der være en vis sikkerhed om, at projektet ikke vil være sket uden finansiering af efterfølgende salg af CO_2-kreditter.[53]

Endvidere skal CO_2-kredit projekter have finansiel additionalitet. Det betyder at der skal være en underliggende formodning om, at projektet ikke vil kunne lade sig gøre såfremt, at det får finansiering af de CO_2-kreditter som projektet kan genere.[54]

3.3.4.2 Vedvarende

I tillæg til at et emissionsreduktionsprojekt har additionalitet skal projektet være i stand til at garantere emissionsreduktioner over den periode tiltaget varer. Det er særligt vigtigere i længerevarende projekter, som f.eks. ex ante skovrejsningsprojekter (forhåndsbetaling for skovrejsning), at der kan garanteres emissionsreduktioner i tilfælde hvor f.eks. skovbrænde vil påvirke levering af CO_2-kreditter. I tillæg dertil, skal alle projekter der grundlæggende bygger på oplagring i enten jorden eller i træer kunne garantere, at den lagrede CO_2 ikke senere hen vil blive udledt i atmosfæren.[55]

3.3.4.3 Lækage

Lækage sker ved at emissionsreduktioner der er opnået et sted, fører til direkte eller indirekte øgede emissioner fra en anden aktivitet der på grund af emissionsreduktionsprojektet vil blive flyttet til et andet område. Det kan bedst illustreres med skovbeskyttelses projekter der begrænser adgangen til skovhugst. I tilfælde hvor, at skovhugsten vil rykke til et andet sted på grund

[53] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 25)
[54] Ibid., side 30
[55] Ibid., side 25

af projektet, vil projektet have opnået en minimal virkning, da der i stedet bare vil blive ryddet træer et andet sted.[56]

3.3.4.4 Dobbelt optælling

Dobbelt optælling kan ske ved, at flere parter tager æren for at eje eller pensionere en CO_2-kredit. Det er derfor centralt, at emissionsreduktionsprojekter undgår at dobbelttælle CO_2-kredit, da så vil blive tilskrevet dobbeltvirkning.[57]

3.3.4.5 Ex ante og ex post

I ex ante regnskabsførelse bliver CO_2-kreditter solgt inden, at de er blevet produceret. Vice versa i ex post bliver CO_2-kreditter ikke solgt før end, at de er blevet produceret. Ex ante regnskabsførelse indebærer derfor mere risiko i form af, at CO_2-kreditter sælges til en lavere pris og kræver en hel del flere garantier og løbende monitorering.[58]

3.3.4.6 Co-benefits

CO_2-kreditter primære mål er at offset drivhusgasemissioner, men mange projekter har i tillæg dertil yderligere positive effekter, det være sig øget biodiversitet, reduktion af andre forureningstyper eller bidrag til lokalsamfund. Co-benefits kan også repræsentere ekstra omsætningsstrømme såsom el salg, salg af andre forurenings credits eller salg af tømmer.[59]

3.3.4.7 Certificeringsstandarder

Følgende vil gennemgå forskellige certificeringsstandarder for CO_2-kreditter.

3.3.4.7.1 Gold standard CO_2-kredit (GS)

Gold standard er de typer projekter der er i overensstemmelse med de tiltag man kan se i "UN's sustainable development goals", og kan verificeres af *SustainCERT.*[60]

Gold Standard er forhandlere af CO_2-kreditter, og de er en platform som er verdensledende i at sælge gode CO_2-kreditter.[61]

[56] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 26)
[57] Ibid., side 26
[58] Ibid., side 26
[59] Ibid., side 26
[60] (EcoChart, 2024)
[61] (SkootEco, 2024)

SustainCERT er et selskab hvis spidskompetence omhandler verificering af CO_2-kreditter. Deres fremgangsmåde handler om at gennemgå værdikæden på et projekt som har hensigt at reducere drivhusgasser i atmosfæren, og sammenholde det man faktisk viden om området. De har til formål at sikre, at verificeringen af CO_2-kreditter sker på det rigtige grundlag, og de ønsker at opretholde tilliden til de CO_2-kreditter som bliver certificeret.[62]

3.3.4.7.2 Verified carbon standard (VCS)

En CO_2-kredit kan blive anset som en verified carbon standard (VCS) hvis den opfølger en rækker kriterier som fremsættes herunder. Der gælder en række regler og krav som skal opfyldes, før det endeligt kan blive certificeret. Der er tre primære krav som skal være opfyldt.[63]

1. Independent auditing/uafhængig revision
2. Accounting methodologies/regnskabsmetoder
3. Registry system/registreringssystem

For den uafhængige revision gælder det, at den skal under revision af både VERRA og en anden sagkyndig tredjemand. Dette skal sikre, at projektet overholder de regler og krav som er opstillet, og det er også for at undgå, at man ikke kan købe sig til et certifikat af sine projekter. Dette step skal også sikre, at man overholder de nationale regler der er på området, og der er korrelation mellem handlinger og ord. Desuden skal det sikre at aktionærer ikke lider under implementeringen af projektet.[64]

Det andet krav som skal opfyldes, er de ”rigtige regnskabsmetoder”. I dette krav skal det undersøges hvilke regnskabsmetoder der er brugt, og hvordan de kvantificerer den positive effekt projektet har for reduktion eller fjernelse af drivhusgasser i atmosfæren.[65]

Registreringssystemet er et system som skal samle alt data om projektet. Denne data skal være offentligt tilgængelig og den følger desuden udviklingen i projektet, og hvordan det ældes med tiden. I denne fase af verificeringen af projektet kan udefrakommende kommentere på projektet; om de mener det er holdbart på sigt, eller om de tror på dens reelle effekt. Dette har indflydelse på hvilken værdi VCSen vil have på det frivillige marked. [66]

[62] (https://sustain-cert.com/, 2024)
[63] (VERRA, 2024)
[64] Ibid.
[65] (VERRA, 2024)
[66] Ibid.

3.3.4.7.3 Climate action reserve (CAR)

Climate action reserve er en platform for carbon offsets på det nordamerikanske marked. De bidrager med standarder, tredjemandsbelysning af projekter og udsteder derefter CO_2-kreditter som er blevet genereret af de påtalte projekter. Herefter følger de hvordan deres udstedte kreditter skifter hænder og åbner op for køb og salg af CO_2-kreditter.[67]

3.3.4.7.4 American carbon standard (ACR)

American carbon standard sikrer at det frivillige markeds carbon offset projekter er registreret og verificeret. Derefter følger de udvikling af deres projekter, og sikrer at deres værdi ikke forringes, eller deres reelle effekt ikke er aftagende. Derudover følger de udviklingen i Cap and Trade i Californien.[68]

3.3.4.7.5 Clean development mechanism (CDM)

Clean development mechanism er defineret I Kyoto protokollens artikel 12. CDM gør det muligt for et land, som under Kyoto protokollen er forpligtet til enten reduktion af emission eller emission begrænsning, at implementere et emissionsreducerende projekt i udviklingslande (U-lande). Denne type CDM udgør en certified emission reduction (CER) credit.[69]

En beskæftigelse og verificering af denne er pålagt de lokale myndigheder. Selve mekanismen skal kontrolleres af CDM Excecutive board og er kun gældende for de lande, som har ratificeret kyotoprotokollen.

3.3.5 Produkt distribution

Når kreditter er blevet verificeret og/eller certificeret, træder mellemmænd ofte ind enten som købere interesseret i at købe kreditter til videresalg, eller som facilitatorer der er interesseret i at arrangere transaktioner mellem købere og sælgere på en gebyr-for-service basis.[70]

<u>Retailers</u>

Retailers sælger offsets direkte til institutionelle eller individuelle købere hvilket typisk gøres i mindre mængder og via internettet fra en portefølje af CO_2-kreditter som de ejer. Grundet den gruppe af købere som retailers henvender sig til, fungerer de typisk på en pay-as-you-go basis

[67] (EcoChart, 2024)
[68] Ibid.
[69] (Change, u.d.)
[70] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 28)

hvor de vedligeholder en begrænset mængde CO_2-kreditter på lager og køber nye ind efterhånden, som de nuværende CO_2-kreditter bliver solgt ud.[71]

Aggregators og wholesalers

Aggregators og wholesalers sælger CO_2-kreditter i bulk og har ofte ejerskab til en portefølje af CO_2-kreditter. De fungerer dermed primært som en administrativ og handels repræsentant for mindre projekter der genererer CO_2-kreditter. Projektejerne kan dermed reducere deres omkostninger end hvis de skulle optræde på markedet alene. Aggregators er endvidere med til at certificere og verificere, at CO_2-kreditter overholder internationalt etablerede standarder.[72]

Brokers og exchanges

Brokers faciliterer transaktioner mellem institutioner og CO_2-kredit projekt udviklere, men de tager ikke ejerskab over CO_2-kreditter i processen. På CO_2 kredit markedet vil exhanges typisk være foretrukket ved store transaktioner, hyppige transaktioner og standardiserede produkter eller kontrakter. Brokers bliver oftest anvendt i situationer hvor der skal handles med ikke standardiserede produkter eller kontrakter og ofte i mindre transaktioner.[73]

Registre

CO_2-kredit registre er designet til at holde styr på CO_2-kredit transaktioner og ejerskab til individuelle CO_2-kreditter, så det sikres, at CO_2-kreditter ikke bliver solgt to gange til forskellige købere og emissioner dermed kan blive offset to steder på baggrund af den samme kredit. CO_2-kredit registre er dermed anset for en central del af CO_2-kredit markedet, da de sikrer, at CO_2-kreditter de facto er i stand til at være et værktøj til at eliminere drivhusgas emissioner for deres købere.

3.3.6 Slutbrugere

Forbrugere på de frivillige kulstofmarkeder kan enten foretage et engangskøb eller vælge at arbejde sammen med en mellemmand i et løbende forhold, hvor de modtager CO_2-kreditter fra et projekt eller en portefølje af projekter år efter år. Derudover kan de købe en kredit med

[71] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 31)
[72] Ibid., side 31
[73] Ibid., side 31

hensigten at beholde den for evigt ved at 'pensionere' kreditten eller videresælge kreditten på et senere tidspunkt og dermed overføre ejerskabet af reduktionen til en anden.[74]

Selskaber, nonprofitorganisationer og offentlige myndigheder har muligheden for at erhverve kulstofkreditter som en måde at neutralisere de emissioner, de er ansvarlige for i deres drift. Dette inkluderer direkte emissioner fra aktiviteter som medarbejdernes pendling, energiforbrug og produktionsprocesser.[75]

Mens selskaber traditionelt har været tilbageholdende med at kompensere for de indirekte emissioner, der opstår fra forbrugernes brug af deres produkter, er der en voksende tendens til at anerkende disse eksterne emissioner. Selvom produkter, der er mærket som kulstofneutrale, ofte sælges til en højere pris og markedsføres på samme måde som økologiske fødevarer, kunne virksomheder teoretisk set købe kompensationer for disse emissioner som en del af deres forpligtelse til socialt ansvar uden nødvendigvis at bruge dem til at certificere deres produkter som kulstofneutrale.[76]

3.3.7 Hvordan virker markedet?

Det er indtil videre gennemgået hvordan, at CO_2-kreditter genereres og hvilke projekttyper der overordnet kan generere CO_2-kreditter. Værdikæden for CO_2-kreditter er dog mere kompliceret end som så, da en eller flere aktører i markedet ofte kan indtage flere af rollerne.[77]

Figur 2 – Transaktionsflowet for CO_2 kreditter på de uregulerede markeder[78]

[74] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 32)
[75] Ibid., side 32
[76] Ibid., side 32
[77] Ibid., side 32
[78] Ibid., side 34

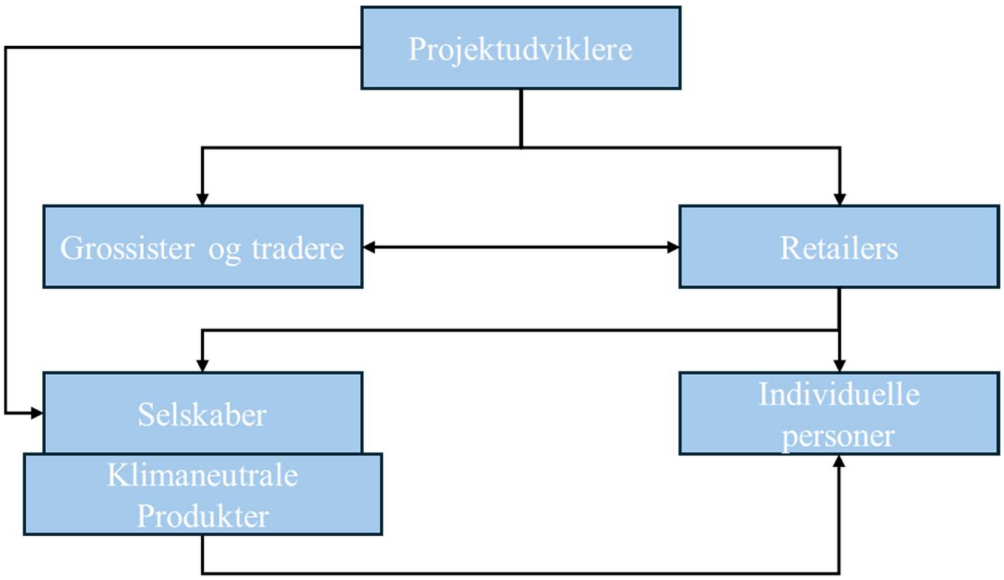

Hvor organisationer der forsøger at off-set emissioner genereret af et event, andre aktiviteter eller produkter køber CO_2-kreditter fra retailers, så køber store multinationale selskaber oftest deres CO_2-kreditter fra produktudviklerne selv.[79] Værdikæden for CO_2-kreditter er dermed ofte præget af flere aktører. Hvilket i særdeleshed gør sig gældende i de efterfølgende led efter, at projektudvikleren har genereret en CO_2-kredit.

3.3.7.1 Pris tendenser

I det uregulerede marked handles CO_2-kreditter primært over disken og både sælgerne og køberne vogter ofte prisen tæt. Det er derfor svært at estimere engros prisen for en CO_2-kredit.[80] Prisen for en CO_2-kredit på 1 ton CO_2 ækvivalenter varierede i 2021 mellem 15$ til 20$ genereret på skovplantningsprojekter til 100$ for CO_2-kreditter genereret på projekter med teknologisk sekvestrering.[81]

Hvis man går længere tilbage i tid, svingede prisen i 2007 mellem 1,80$ til 300$ med en gennemsnitspris på 6,10$.[82] Forskellen i pris skyldes primært de varierede kilder der styrer efterspørgslen hos køberne på markedet for CO_2-kreditter. Modsat de forskellige aktører på cap and trade markederne, som skal overholde deres cap-and-trade forpligtelser, så har køberne i det uregulerede marked desuden interesse i de tillægs fordele, som generationen af en CO_2-kredit har medført.[83]

[79] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 35)
[80] Ibid., side 35
[81] (S&P Global, 2023)
[82] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 35)
[83] (S&P Global, 2023)

Overordnet kan priserne blive sammenlignet på to niveauer 1) hvad har omkostningerne til CO_2-kredit projektet været og 2) markedsprisen for en CO_2-kredit. Projektomkostningerne til et CO_2-kredit projekt er styret af tre primære faktorer: 1) faktiske reduktionsomkostninger, 2) administrationsomkostninger og 3) sælgers profit.[84]

Markedsprisen for en CO_2-kredit er ligeledes styret af flere forskellige faktorer. Hvis salgsprocessen involverer flere mellemmænd som verificerer, certificerer og marketing vil det uundgåeligt betyde at slutprisen for en CO_2-kredit bliver højere. Desuden, i lighed med andre råvarer, varierer prisen ofte i forhold til størrelsen af købet. Slutningsvist er det vigtigt at påpege, at en CO_2-kredit af en bedre kvalitet ikke altid tager en højere pris. Der vil dog oftest være en korrelation mellem CO_2-kreditter med en høj grad af additionalitet og dermed en stor klimamæssig værdi i forhold til prisen. CO_2-kreditter med stor klimamæssig værdi vil derfor oftest kunne tage en højere pris.[85]

3.3.7.2 Hvad driver markedet?

Overordnet er der to forskellige typer køber på det uregulerede CO_2-kredit marked. Forbrugere og selskaber der køber CO_2-kreditter for at offset deres drivhusgasemissioner og mellemmænd der køber og sælger CO_2-kreditter videre med profit for øje, uden de søger at offset deres egne emissioner.[86]

I tillæg dertil kan der foretages videre inddeling af mellemmænd i not for-profit og for-profit organisationer. For-profit mellemmænd sælger CO_2-kreditter med profit for øje mens, at deres modparter vil sælge CO_2-kreditter drevet af klima og bæredygtigheds mål. Det skal dog påpeges, at en del af for-profit organisationer ligeledes vil sælge CO_2-kreditter med både profit, klima og bæredygtighedsmål og filantropiske mål for øje, men grundlæggende tror de på, at en for-profit tilgang er den mest optimale løsning til at drive forandring.[87]

Forbrugerkategorien kan ligeledes inddeles i to; 1) institutioner og 2) enkeltpersoner. Institutioner kan desuden inddeles i købere fra den private, offentlige og sociale sektor.[88]

<u>Individuelle forbrugere</u>

[84] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 35)
[85] Ibid., side 35
[86] Ibid., side 36
[87] Ibid., side 36
[88] Ibid., side 36

Individuelle forbrugere er primært drevet af ideen om at adressere klimaforandringer er den rigtige ting at gøre. Individuelle forbrugere udgør desuden en relativ stor andel af de købstransaktioner der sker på det uregulerede marked om dog den samlede transaktionsvolumen de køber er ganske lille. Det skyldes primært, at andelen af CO_2-kreditter som en enkeltperson er nødt til at købe for at offset der emissioner er ganske lille sammenlignet med institutioner i den private sektor.[89]

<u>Den private sektor</u>

Selskaber i den private sektor oplever generelt et stigende pres på at tage stilling til deres drivhusgasemissions aftryk og udvikle strategier for at nedsætte eller offset deres drivhusgasemissions aftryk. Generelt deltager private selskaber i det uregulerede marked for CO2-kreditter af følgende grunde;

Figur 3 – Årsager til private selskabers deltagelse i det uregulerede CO_2-kredit marked[90]

De primære årsager til, at selskaber i den private sektor køber CO_2-kreditter, er hovedsageligt corporate social responsibility og PR/branding mens, at investering, pre-compliance køb og klima-påvirket forretningsmodel er af mindre vigtighed.[91]

[89] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 37)
[90] Ibid., side 39
[91] Ibid., side 39

Den offentlige sektor

Institutioner i den offentlige sektor inkluderer regeringer og offentlige myndigheder på både kommune, regions og statsligt niveau. I tillæg hertil, har flere regeringer offentligt meldt ud, at de forsøger at blive emissionsneutrale.[92] Regeringer og offentlige myndigheder er derfor begyndt at opkøbe CO_2-kreditter om end, at deres andel af det samlede antal transaktioner er begrænset.[93]

Det ovenstående er primært drevet af to ønsker, 1) institutioner i den offentlige sektor ønsker af nære markedet for CO_2-kreditter og 2) vælgerne har et ønske om, at der tages handlings på klimaområdet.[94] I tillæg hertil, skal det som tidligere påpeget nævnes, at institutioner i den offentlige sektor såsom EU desuden, har taget lovgivningsmæssige tiltag som for eksempel EU ETS markedet.

Den offentlige sektor spiller desuden en væsentlig rolle i den henseende, at projekter der genererer CO_2-kreditter i flere situationer vil kunne opnå statsstøtte.[95] Projekter der ofte ydes statsstøtte til, er skovplantnings projekter som f.eks. hvor man i Danmark kan få støtte der dækker etableringsomkostningerne.[96] Statsstøtten er dermed med til at så markedet, da det gør projekter mere rentable. Det rejser dog også det spørgsmål om projekterne har tilstrækkelig med finansiel additionalitet, det kan derfor være med til at påvirke værdien af de kreditter der skabes, da verificeringen tager højde for den finansielle additionalitet som projektet har.

Sociale institutioner

Sociale institutioner i det uregulerede CO_2-kredit marked defineres som ikke statslige organisationer (NGO) og not for-profit institutionelle købere. De har primært for øje at handle CO_2-kreditter af PR fordele og filantropiske mål som bæredygtig udvikling, naturgenopretning.

Finansielle institutioner

Finansielle institutioner omfatter ”carbon fonde” der har til formål at investere institutionelle investorers penge i aktiviteter der kan genere CO_2-kreditter eller udbytte til investorerne. Fondene omfatter både private aktører men også offentlige institutioner som Verdensbanken, der har oprettet fonde der skal levere finansiering til CO_2-kredit projekter.

[92] (Bayon, Hawn, & Hamilton, 2012, s. 40)
[93] Ibid., side 40
[94] Ibid., side 40
[95] (Kammer, 2023)
[96] (Skovdyrkerne, 2024)

3.3.7.3 Delkonklusion

Det er indtil nu blevet gennemgået hvordan værdikæden ser ud for CO_2-kreditter hvilket ikke er en ligetil proces, da CO_2-kredit markedet er kendetegnet ved en stor produktdifferentiering og en lang række forskellige aktører med forskellige interesser. Grundlæggende er det blevet konkluderet, at der eksisterer to typer af CO_2-kredit som er baseret på enten avoidance eller removal af drivhusgasser fra atmosfæren med et væld af projekt undergrupper der varierer i pris og teknologi.

Det er i tillæg dertil blevet konstateret, at der også grundlæggende er to typer af transaktioner i markedet;

1) selskaber forsøger at offset deres drivhusgasemissioner ved at købe CO_2-kreditter hvilket ikke gøres med direkte profit for øje og;

2) selskaber udvikler projekter der kan genere CO_2-kreditter til videresalg med profit for øje.

Hvis ovenstående sættes i perspektiv til transfer pricing rejser det spørgsmålene, hvordan skal koncerninterne transaktioner behandles hvor en koncern udvikler projekter der kan genere CO_2-kreditter koncerninternt til det formål at offset deres drivhusgasemissioner, og hvordan skal koncerninterne transaktioner behandles hvor, at koncerner etablerer projekter der kan genere CO_2-kreditter til videresalg med profit for øje.

4 EU framework for certification of carbon removals.

En verificering proces på det frivillige marked kan være svær, da der endnu ikke findes gældende ret på området. EU arbejder i øjeblikket på et "framework for certification of carbon credits", som er i "close to adobtion" fasen, men er endnu ikke implementeret.[97]

Verificeringen eller certificeringen i sig selv kan være omkostningsfuldt og dermed noget der har relevans når omkostningsbasen for en CO_2-kredit skal belyses i transfer pricing henseende. Yderligere kan en verifikation eller et certifikat på et givet aktiv øge værdien, og dermed også påvirke hvordan denne handles på armslængde.

EU har i de senere år arbejdet på et framework for certificering af carbon removals på det frivillige marked. Centralt for det nye, ikke implementerede, framework for certificering af carbon removals er, at anvendelsesområdet for frameworket alene er total fjernelse af drivhusgasser fra atmosfæren. Derfor er "carbon reductions eller avoidance" ikke indenfor anvendelsesområdet for dette framework.

Formålet med det nye framework er, at den skal være tilpas fleksibel og simpel nok til, at den nemt kan bruges, og den skal være robust nok til at forhindre "greenwashing". Frameworket har ligeledes fremhævet, at initiativer som falder indenfor anvendelsesområdet af direktivet 2003/87, ikke falder ind under anvendelsesområdet for det nye "Framework for certification of carbon removals"

4.1 Definitioner efter framework

Artikel 2 definerer carbon removals som:

> "The storage of atmospheric or biogenic carbon within geological carbon pools, biogenic pools, long lastings products and material, and the marine environment, or reduction of carbon release from biogenic carbon pool to the atmosphere"

Der er altså tale om total fjernelse på forskellige måder af drivhusgasser i atmosfæren. Indeholdt i artikel 2 beskrives det, at der er tre typer af "carbon removal activities"

[97] (Parliament, 2024)

1. Carbon farming
2. Permanent carbon storage
3. Carbon storage in products or materials.

4.2 Kriterier efter framework

EU opsætter i artikel 3 en række kriterier som kræves mødt hvis et carbon removal initiativ er fremsat og det ønskes certificeret.

1. Quality criteria
2. Compliance certification procedures
3. Internal functioning of recognition of certification schemes.

4.3 Certificering af projekter som søger at fjerne drivhusgasser fra atmosfæren

Artikel 4 – 7 handler om de områder der findes relevant at undersøge når man skal certificere projektet som søger at fjerne drivhusgasser fra atmosfæren.

1. Quantification/kvantifikation (artikel 4)
2. Additionality/additionalitet (artikel 5)
3. Long-term storage/langtids opbevaring (artikel 6)
4. Sustainability/bæredygtighed (artikel 7)

Når man har undersøgt alle ovenstående områder, og det kan dokumenteres, siger det nye framework, at et certifikat, baseret på hvor godt man har ”klaret ovenstående”, kan udstedes og agerer som CO_2-kredit efter ”Framework for certification of carbon removals.

5 Den skatteretlige kvalifikation af CO_2-kreditter

Det er som tidligere redegjort for i afsnit 2.1, at LL § 2 skal tolkes konformt med Modeloverenskomsten art. 9 og OECD TPG. Det må derfor inden en egentlig gennemgang af de transfer pricing relevante forhold for CO_2-kreditter, gennemgås hvorledes transaktioner med CO_2-kreditter internretligt skal behandles, da eksistensen, formen og indholdet af en kontrolleret transaktion skal fastsættes på baggrund af intern ret. Objektkvalifikationen af en kontrolleret transaktion skal derfor foretages inden anvendelsen af armslængdeprincippet.

Den skattemæssige kvalifikation af CO_2-kreditter er dermed central for den senere behandling af dem i et transfer pricing perspektiv, fordi denne kvalifikation er med til at determinere, hvordan transaktioner med CO_2-kreditter skal behandles.

5.1 CO_2-kreditter som immaterielt aktiv herunder kvoter.

Der er i den danske skatteret ikke taget eksplicit stilling til hvordan CO_2-kreditter skal behandles i et skatteretligt perspektiv. Det er i retslitteraturen blevet anført, at CO_2-kreditter der udspringer af JI-/CDM-kreditter som udledt af Kyotoprotokollen skatteretligt bør sidestilles med CO_2-kvoter da, 1) JI-/CDM-kreditter kan ombyttes til CO_2 kvoter og dermed har samme funktion og 2) kvotebegrebet i dansk skatteret er meget bredt formuleret.[98]

Ovenstående betragtning er dog svær at forene med de faktuelle forhold for CO_2-kreditter, der er udsprunget af de uregulerede markeder, da de ikke kan ombyttes til CO_2-kvoter. Det er desuden anført i bemærkningerne til L 81 af d. 16. november 2012 vedrørende inddragelsen af CO_2-kreditter og kvoter under CFC-beskatningen, at CO_2-kreditter og kvoter der er omfattet af EU's CO_2-kvoteordning og dermed EU ETS, skal behandles skattemæssigt efter bestemmelserne i AFL § 40 A-B vedrørende kvoter. Det er derfor uklart hvorvidt, at CO_2-kreditter genereret på det uregulerede marked vil kunne anses som kvoter i medfør af AFL § 40 A-B.

Det vil derfor indledningsvist undersøges hvorvidt CO_2-kreditter udover JI-/CDM-kreditter kan sidestilles med CO_2-kvoter.

[98] (Bundgaard, 2008) og (Bundgaard, 2019)

Det følger af henholdsvis AFL § 40 A og B, at kvoter er kendetegnet ved, at de (*"... giver ret til at producere, levere, anvende, udnytte eller fange en bestemt mængde af et produkt eller en ressource eller at udlede en bestemt mængde af produkter eller ressourcer, herunder forurenende affaldsprodukter…"*)

Det er tidligere blevet gennemgået i kapitel 3, at CO_2-kreditter udgør et certifikat, der indikerer, at ejeren af certifikatet besidder et ton CO_2 ækvivalente emissioner, der ikke er blevet udledt til atmosfæren. CO_2-kreditter indeholder dermed ikke nogen ret til hverken at producere, levere, anvende, udnytte eller fange drivhusgasemissioner eller udlede samme. Endvidere betegner kvoter i skatteretlig forstand en slags rettigheder der tildeles eller sælges for at styre et givent område.[99] Det anføres i tillæg hertil, at CO_2-kvoter kan betragtes som værende kvoter på vores fælles ressource "rent miljø".[100]

Til trods for at CO_2-kreditter fra det uregulerede marked og kvoter grundlæggende har forskellige karakteristika i, hvordan produktet er udformet, så har de dog den samme funktion for øje. Det gælder endvidere og i endnu højere grad, hvis man laver en sammenligning mellem CO_2-kreditter fra det regulerede og uregulerede marked. CO_2-kreditter fra det uregulerede marked, som redegjort for i dette projekt jf. kapitel 3, og det regulerede marked har begge til formål at finansiere projekter, der trækker drivhusgasser ud af atmosfæren. De opgøres ligeledes alle sammen i 1 ton CO_2 ækvivalenter og de er alle sammen omsættelige, CO_2-kreditter fra det uregulerede marked kan pensioneres og de regulerede JI/CDM-kreditter kan konverteres til kvoter, og de tjener dermed alle sammen den samme funktion – at beskytte vores fælles ressource "rent miljø".

Det vil derfor være nærliggende at ligge til grund, at CO_2-kreditter, uagtet af deres oprindelse, skal sidestilles med CO_2-kvoter i skatteretlig henseende. Særligt i medfør af, at lovgiver allerede har angivet, at CO_2-kreditter omfattet af de regulerede markeder skal sidestilles med kvoter i medfør af AFL §§ 40 A-B. Endvidere, da der ikke er materielt forskel på CO_2-kreditter genereret på de regulerede og uregulerede markeder, antages det, at der skal anlægges en ens skatteretlig behandling af kreditterne.

Den skatteretlige kvotelovgivning er placeret det samme sted som immaterielle aktiver i skattelovgivningen jf. AFL §§ 40 og 40 A-B. I tillæg dertil skal fortjeneste ved afståelsen af CO_2-kreditter henregnes til CFC-indkomst fra immaterielle aktiver jf. SEL § 32, stk. 5, nr. 3. Det er

[99] Jf. Bemærkningerne til L 229 af d. 14. april 2004
[100] Ibid.

desuden anført, at CFC-indkomsten skal omfatte CO_2-kreditter og individuelt omsættelige kvoter uanset om aktiverne er blevet dannet inden eller uden for den EU-regulerede kvoteordning.[101]

Det skal dog bemærkes, at indførslen af benævnelsen CO_2-kreditter og kvoter i SEL § 32, stk. 5, nr. 3 alene er resultatet af en sammenskrivning af den tidligere gældende SEL § 32 stk. 5, nr. 10.[102] Det er i denne sammenhæng anført, at CO_2-kreditter og kvoter skal sidestilles med de øvrige immaterielle aktiver, men at der alene er tale om en sammenskrivning af bestemmelserne. Tidligere ved indførslen af CO_2-kreditter og kvoter i SEL § 32 stk. 5, nr. 10 ved L 81 af d. 16. november 2012 er det anført i bemærkningerne, at de skal indgå i CFC-beskatningen på linje med finansielle aktiver.[103]

Omskrivningen og den heraf følgende indførelse af CO_2-kreditter og kvoter under immaterielle aktiver i SEL § 32 stk. 5, nr. 3 sammenholdt med placeringen af kvoter i AFL § 40 A- B må derfor tages som en generel opfattelse fra lovgivers side om, at CO_2-kreditter og kvoter henhører under deres egen aktivklasse, og er en undergruppe af immaterielle aktiver i skatteretlig henseende.

5.2 Den regnskabsmæssige behandling af CO_2-kreditter

Det vil til videre understøttelse af, at CO_2-kreditter skal behandles som immaterielle redegøres for den regnskabsmæssige behandling af CO_2-kreditter.

5.2.1 Immaterielle aktiver

Det er ikke i ÅRL defineret, hvordan immaterielle aktiver skal forstås efter dansk ret, hvorfor IAS 38 udfylder loven. IAS 38 definerer immaterielle aktiver som værende;

"an identifiable non-monetary asset without physical substance."[104]

CO_2-kreditter har ikke fysisk eksistens, da de alene er identificerbare ved deres registreringsnummer og det eventuelle register de indgår i. De vil dermed indledningsvist være at kunne klassificere som immaterielle aktiver, i henhold til IAS 38. Det er dog i sig selv ikke nok, at

[101] Jf. Bemærkningerne til L 229 af d. 14. april 2004
[102] Jf. Bemærkningerne til L 89 af d. 11. november 2020
[103] Jf. Bemærkningerne til L 81 af d. 16. november 2012
[104] IAS 38 § 8

et aktiv opfylder ovenstående betegnelse, da det endvidere er et krav, at aktivet er identificerbart, selskabet skal have kontrol over det og der skal foreligge en forventning om, at det immaterielle aktiv vil genere fremtidige økonomiske fordele.

5.2.1.1 Identificerbarhed

Identificerbarhed indebærer, at det immaterielle aktiv skal kunne adskilles fra andre aktiver, være i stand til at blive solgt, licenseret eller udvekslet enten individuelt eller sammen med et andet aktiv. CO_2-kreditter som tidligere redegjort for bliver generet af en lang række projekter, der har til formål enten at reducere mængden af CO_2 en proces udleder eller sekvestrere CO_2, der dermed trækkes ud af atmosfæren. Der kan på den baggrund opstå en CO_2-kredit, der er individuelt omsættelig i forhold til det projekt der har genereret den. CO_2-kreditter vil dermed opfylde identificeringskravet jf. IAS 38 § 11.

5.2.1.2 Kontrol

Kontrol indebærer, at selskabet skal kontrollere, hvordan et aktiv anvendes for dermed at få adgang til de fremtidige økonomiske fordele, som de potentielt kan generere. I relation til CO_2-kreditter betyder dette at selskabet, der ejer kreditten skal råde over, hvorvidt kreditten skal pensioneres, sælges videre eller holdes som investering jf. IAS § 13. CO_2-kreditter registreres i et register, hvor det er anført hvem der er ejer og om den er pensioneret, eller forsat er omsættelig. Selskabet der ejer CO_2-kreditten vil derfor have kontrol over anvendelsen af CO_2-kreditten.

5.2.1.3 Fremtidige økonomiske fordele

Fremtidige økonomiske fordele indebærer, at selskabet skal have en forventning om at CO_2-kreditten skal genere fremtidige økonomiske fordele jf. IAS § 17. CO_2-kreditter som tidligere belyst er individuelt omsættelige og der må derfor være en klar antagelse om, at de kan genere økonomiske fordele. Det forholder sig mere tvivlsomt i forhold til, hvis CO_2-kreditter pensioneres efter de er blevet genereret for, at selskabet kan sige, at deres CO_2 aftryk er blevet mindre. Pensioneringen af CO_2-kreditten medfører ikke i sig selv, at der opnås en direkte indtjening, men der må ligge en klar formodning om, som redegjort for i afsnit 3.3.7.2 om, at opkøb af CO_2-kreditter udnyttes til at forbedre PR og branding for selskaber på et generelt niveau, hvilket på længere sigt vil resultere i økonomiske fordele.

5.2.1.4 Klassificering

Det kan på baggrund ovenstående konkluderes, at CO_2-kreditter opfylder kravene efter IAS 38 til at blive klassificeret som immaterielle aktiver.

5.3 Retspraksis

Der foreligger ikke dansk retspraksis i forhold til hvordan CO_2-kreditter skatteretligt skal kvalificeres. Det er derfor ikke muligt at staturer de danske domstoles holdning til, hvordan CO_2-kreditter skal skatteretligt skal kvalificeres.

Andre lande har dog haft mulighed for at tage stilling hertil. Italiens Corte di cassazione har i dom nr. 25492 af 10. oktober 2019 taget stilling til, hvordan CO_2-kreditter skal kvalificeres i skatteretlig henseende. Sagen vedrørte hvorvidt CO_2-kreditter ville være at betragte som et salg af immaterielle aktiver, og ikke en transaktion der er accessorisk til hovedaktiviteten der var produktionen og distribueringen af el.

Den italienske domstol tog desuden stilling til, hvorvidt CO_2-kreditterne ville kunne udgøre værdipapirer. Hertil statuerer dommen, at de hverken giver ret til en bestemt tjenesteydelse der kan henføres til et obligatorisk forhold, eller har en selvstændig økonomisk værdi, eftersom værdien af dem opstår på baggrund af frivillige forhandlinger på skønsmæssig basis. Det blev ydermere anført, at CO_2-kreditterne ikke vil være at betragte som sikkerhed der repræsenterer varer, da det ikke giver indehaveren ret til levering af de underliggende varer.

Afslutningsvist fandt den italienske domstol, at CO_2-kreditterne ikke ville kunne betragtes som finansielle instrumenter til trods for, at national lovgivning[105] bragte CO_2-kreditter ind under anvendelsesområdet for finansielle instrumenter. En sådan kvalifikation ville ikke være forenelig med sagens faktiske omstændigheder.

Den italienske domstol fandt på baggrund af ovenstående, at CO_2-kreditter skulle kvalificeres som immaterielle aktiver til trods for, at de ikke har originalitet og reproducerbarhed der er typisk for beskyttede immaterielle aktiver.

Det skal bemærkes at den retlige værdi af ovenstående ikke er anvendeligt i dansk ret. Transfer pricing indebærer dog, at kontrollerede transaktioner kan være grænseoverskridende transakti-

[105] Den nationale lovgivning er resultatet af direktiv 2016/1034/EU, der på EU's indre marked bragte CO_2-kreditter ind under finansielle instrumenter for at sikre passende tilsynsaktiviteter.

oner hvor det i tilfælde af eventuelle indkomstforhøjelser potentielt skal behandles af de kompetente myndigheder fra to forskellige lande for at undgå dobbeltbeskatning. Det er derfor relevant i transfer pricing henseende, hvorledes andre lande end Danmark, skatteretligt vil kvalificere CO_2-kreditter eftersom, det har betydning for hvordan den kontrollerede transaktion skal nøjagtigt afgrænses.

5.4 Delkonklusion

Efter ovenstående gennemgang af den skatteretlige kvalifikation af CO_2-kreditter kan de antages, at en CO_2-kredit skal defineres som et immaterielt aktiv. Denne antagelse er underbygget af den regnskabsmæssige definition af immaterielle aktiver. Det vil derfor for den videre behandling i dette speciale yderligere antages, at kontrollerede transaktioner med CO_2-kreditter genereret på det uregulerede marked vil anses som transaktioner med immaterielle aktiver.

6 Transfer pricing problemstillinger

Den forenklede model af værdikæden, der er blevet fremstillet, fungerer som en grundlæggende struktur til at forstå, hvordan CO_2-kreditter genereres og distribueres på markedet. Det er dog vigtigt at erkende, at denne model ikke fuldstændigt afspejler den faktiske markedskompleksitet og dynamik. I realiteten er CO_2-kreditmarkedet ikke en simpel, lineær rækkefølge af begivenheder, men et komplekst netværk af indbyrdes forbundne handlinger og interaktioner, hvor deltagerne kan indtage flere og ofte sammenfaldende roller. Det gør sig særligt gældende i koncerninterne transaktioner, hvor flere funktioner ofte er blevet centraliseret eller decentraliseret af forretningsmæssige hensyn.

Der er på baggrund af gennemgangen af værdikæden grundlæggende blevet identificeret to transaktioner på CO_2-kreditmarkedet jf. sektion 3.3.7.3. Kort opsummeret er det 1) drivhusgasemissioner offsettes ved at købe CO_2-kreditter og pensionere dem og 2) videresalg af CO_2-kreditter med profit for øje.

Grundet værdikæden for en CO_2-kreditters kompleksitet samt differentieringen mellem forskellige typer projekter, kan der opstå problemer i forhold til funktioner, aktiver og risici i et transfer pricing perspektiv.

Yderligere skaber det nogle problemstillinger ift. hvem der skal have værdien af en pensioneret CO_2-kredit, hvis den er generet koncerninternt, og om det er noget der giver fordele til alle selskaber i en koncern. Det skaber endvidere problemstillinger i forhold til hvordan et projekt, der genererer CO_2-kreditter, skal behandles såfremt, at det er del af en omstrukturering. Grundet forskelligheden af de underliggende projekter, der kan generere CO_2-kreditter, bliver det endvidere kompliceret at lave en værdiansættelse af dem, hvis de sælges koncerninternt.

Det vil derfor i de næstfølgende afsnit søges afdækket, hvordan CO_2-kreditter i koncerninterne transaktioner kan genereres og handles på armslængde.

7 Behandling af CO_2-kreditter i transfer pricing perspektiv

7.1 Definition af immaterielle aktiver i OECDs Transfer Pricing Guidelines

Der er i ovenstående afsnit blevet redegjort for den skattemæssige kvalificering af en CO_2-kredit, hvor det er determineret, at vi efter intern ret definerer en CO_2-kredit som et immaterielt aktiv. Nedenstående vil gennemgå, hvordan man dernæst vil behandle immaterielle aktiver, CO_2-kreditter, i et transfer pricing perspektiv.

Det ses på baggrund af den foregående gennemgang af CO_2-kreditter, at de varierer meget i værdi og i type. Dog ses det, at der overordnet set er tale om to forskellige typer, henholdsvist: *Removal* og *avoidance* kreditter.

OECDS Transfer Pricing Guidelines (TPG) definerer immaterielle aktiver, eller intangibles som følgende:

> " .. the word "intangible" is intended to address something which is not a physical asset or a financial asset, which is capable of being owned or controlled for use in commercial activities, and whose use or transfer would be compensated had it occurred in a transaction between independent parties in comparable circumstances." [106]

Heraf fremgår det, at der skal være tale om et ikke fysisk eller et finansielt aktiv. Udover denne betingelse gælder det også, at den skal kunne være enten ejet eller kontrolleret til brug i en kommerciel aktivitet. Slutteligt ville det immaterielle aktiv have været kompenseret, hvis det var handlet eller brugt mellem uafhængige parter.

Denne definition af et immaterielt aktiv kan være svær at udpensle præcist, da den er forholdsvist bred. Der gælder en betingelse for at det immaterielle aktiv skal have en værdi, hvilket til tider kan være svært at definere, når der er tale om udveksling af f.eks. viden på tværs af selskaber. I forhold til CO_2-kreditter specifikt, kan verificeringen af et givet projekt determinere, hvorvidt der er tale om noget af værdi. Selve den værdi der så reelt er til stede, er ikke relevant i forhold til definitionen af, om der er tale om et immaterielt aktiv, men det kan blive relevant, når den korrekte armslængdepris skal determineres. Processen til at definere om der er tale om

[106] (OECD, 2022), 6.6

et immaterielt aktiv skal adskilles fra vurderingen af den korrekte armslængdepris jf. OECDs TPG 6.9.

I OECDs TPG fremgår det, at der ikke er et krav til, at det immaterielle aktiv kan beskyttes efter intern ret. Slutteligt foreskriver OECDs TPG, at det ikke er en betingelse, at aktivet kan overdrages særskilt jf. OECDS TPG, 6.8.

Det betyder for CO_2-kreditter, at fordi SEL § 32, stk. 5 nr. 3 definerer CO_2-kreditter som immaterielle aktiver jf. AFL § 40 A, som skal indregnes i den skattepligtige indkomst, så kan det også anses som et immaterielt aktiv i transfer pricing henseende.[107]

For immaterielle aktiver lister OECDs TPG en række forskellige kategorier: *Trade, marketing, soft, hard, routine, non routine og unique.* Det er ikke op til OECDS TPG at definere alle de forskellige kategorier eller hvordan disse skal behandles.[108] Det ønsker de ikke at gøre, da det ikke skal stå skattemyndighederne i forskellige nationer for, ikke at udføre den korrekte definition af immaterielle aktiver. Dette leder derfor op til, at man for hver national skattemyndighed skal søge identifikation, af det pågældende immaterielle aktiv man arbejder med, i national ret.

For de unikke og værdifulde immaterielle aktiver lyder definitionen:

" Unique and valuable intangibles are those intangibles that are not comparable to intangibles used by or available to parties to potentially comparable transactions, and whose use in business operations is expected to yield greater future economic benefits than would be expected in the absence of the intangible."[109]

Det fremgår af ovenstående citat, at en unikt og dyrebart immaterielt aktiv, er et aktiv som ved dens eksistens i virksomheden vil bidrage til stor økonomisk vækst i sammenligning med, hvis det ikke havde været der. Ydermere er det centralt, at det immaterielle aktiv ikke er blevet brugt eller tilgængeligt til andre parter i en sammenlignelig transaktion. Denne forståelse kan lede til diskussioner om der er en grænse for, hvor meget økonomisk fordel det skal bidrage med, og hvordan man reelt skal måle om en økonomisk fordel havde været genereret, hvis det immaterielle aktiv ikke havde været der. Yderligere kan det være svært at kontrollere, at det er specifikt det unikke immaterielle aktiv, der har været udslagsgivende på et givent økonomisk overskud.

[107] Se afsnit 5 for en gennemgåelse af den skattemæssige kvalifikation af CO_2-kreditter.
[108] (OECD, 2022), 6.15
[109] (OECD, 2022), 6.17

7.1.1 CO_2-kreditter

Removal credits er defineret i denne afhandling som et projekt, der har til hensigt at fjerne eller forhindre drivhusgasser fra atmosfæren. Avoidance credits er defineret som et projekt, der har til hensigt at undgå eller stå i stedet for et projekt som udleder mere CO_2. Alle de drivhusgasser som man formår at kvantificere, vedligeholde og verificere af tredjemand anses som en CO_2-kredit.

I forhold til transfer pricing guidelines er det en betingelse, at der ikke er tale om et fysisk aktiv eller et finansielt aktiv for at det skal betegnes som et immaterielt aktiv jf. OECD TPG 6.6. Der er ikke tale om et fysisk aktiv i forhold til CO_2-kreditter. Selve kreditten kan sættes i forbindelse med et projekt som kunne anses som værende et fysisk aktiv, men kreditten i sig selv udgør ikke noget fysisk. Det er nærmere noget uhåndterbart, som ligger udenfor projektet i sig selv. Derfor opfylder CO2-kreditter første betingelse om ikke at være et fysisk aktiv.

Næst fremgår det, at aktivet ikke må være finansielt. Et finansielt aktiv kan f.eks. være værdipapirer, aktier eller garantistillelser af forskellig karakter. Det kunne diskuteres, hvorvidt en CO2-kredit kan anses som noget der ligner et værdipapir eller en garantistillelse i henhold til OECDs TPG. På den ene side, giver kreditten et bevis for, at der er et projekt, der har ledt til en reduktion af drivhusgasser i atmosfæren, hvilket i sig selv kunne anses som at være en form for garantistillelse, men på den anden side, så er der ikke tale om en garantistillelse i klassisk forstand. En garantistillelse indebærer, at et selskab garanterer, at en anden kan betale tilbage. Som regel er det et moderselskab, der stiller sig en garanti for, at sit datterselskab kan tilbagebetale det lån som de ønsker at optage. På den måde menes en CO2-kredit ikke at være en garantistillelse og derfor er der ikke tale om et finansielt aktiv i henhold til OECDs TPG.

CO2-kreditter kan være noget man kan have kontrollen over, og som kan blive solgt eller benyttet mod kompensation. Det er i afsnit 5.2.1.2 blevet gennemgået, at en CO2-kredit er noget som bliver udledt i forbindelse med et projekt, og kan derfor siges at være noget som man kan have kontrollen over.

Som det fremgår i ovenstående afsnit nævner OECDs TPG en række forskellige kategorier for immaterielle aktiver. De definerer alene, hvad der skal forstås som unikke og dyrebare immaterielle aktiver. Før det kan siges om en CO_2-kredit i sig selv kan antages at være et unikt immaterielt aktiv, skal det undersøges hvorvidt de generer stor økonomisk vækst, og om und-

ladelse af at have kreditten ville gøre, at virksomheden ikke ville generere denne vækst. Derudover et det centralt, at det immaterielle aktiv ikke er subjekt til at blive brugt eller er tilgængelig for en anden part i en sammenlignelig kontrolleret transaktion.

I dommen SKM.2020.387.LSR finder landsskatteretten, at skattestyrelsen ikke har medhold i deres påstand om retsmæssig skønsmæssig ansættelse. Derudover finder landsskatteretten, at skattestyrelsen har medhold i deres fastlæggelse af, at der er sket en overdragelse af immaterielle aktiver. Koncernen med det danske selskab har undergået en omstrukturering som menes at have flytte på nogle af det danske selskabs immaterielle aktiver. Det er selskabets opfattelse, at der ikke er sket overdragelse idet de slet ikke anerkender, at der har været immaterielle aktiver til stede. Skattestyrelsen formår at begrunde tilstedeværelsen af immaterielle aktiver i form af blandt andet kunderelationer og kontaktrettigheder med, at der er sket en royalty betaling for brugen af de omtalte aktiver inden omstruktureringen. Ydermere argumenterer skattestyrelsen for, at disse immaterielle aktiver har en værdi, da selskabet skriver i deres transfer pricing dokumentation, at deres kundebase og deres knowhow er værdiskabende for selskabet. Det fremgår ydermere at selskabets overskudsgrad er faldet efter omstruktureringen, hvilket også taler for, at der er sket en overdragelse af noget værdifuldt.

Ovenstående dom statuerer, at en identificering af immaterielle aktiver alene kan baseres på den værdiskabelse en given funktion har for et selskab. Ydermere staturer dommen, at hvis der er tale om noget værdiskabende for det ene selskab, som bliver overdraget til et andet, så skal der ske en kompensation. I forhold til CO_2-kreditter fastlægger denne praksis, at hvis man kan argumentere for, at en intern oparbejdet CO_2-kredit overdrages til et koncernforbundet selskab i forbindelse med en omstrukturering, så skal dette kompenseres. Det fastsættes, at det immaterielle aktiv alene skal formå at være værdiskabende for det omstrukturerede selskab for at kunne falde ind under definitionen af et immaterielt aktiv i denne henseende.

7.2 Funktioner, aktiver og risici

Definitionen af CO2-kreditterne er det første step i den transfer pricing mæssige behandling. Efter en CO_2-kredit er blevet defineret som et immaterielt aktiv i afsnit 5 efter intern ret og i afsnit 7.1 efter OECDs TPG, skal risikoen ved at udvikle, vedligeholde, forbedre, beskytte og udnytte det immaterielle aktiv identificeres. Dette er også kendt som DEMPE.[110]

[110] (Skattestyrelsen, C.D.11.6.2 Hvordan behandles funktioner, aktiver og risici i forhold i til immaterielle aktiver, 2024)

Efterfølgende skal kontraktgrundlaget fastlægges. Her skal der være særlig vægt på, hvem der er den reelle ejer af de immaterielle aktiver herunder også, hvordan fordelingen af risici er mellem de koncernforbundne parter.[111] Når først de kontraktuelle forhold er blevet fastlagt, skal det fastlægges, hvem der udfører funktioner, anvender aktiver og håndterer de risici, der er i forbindelse med at udvikle, styrke, vedligeholde, beskytte og udnytte de immaterielle aktiver. Dette kaldes en FAR analyse eller en funktionsanalyse.[112]

Når man har undersøgt ovenstående forhold, skal der laves et ”sanity check”. Her undersøger man om der er sammenhæng mellem de faktiske forhold og de kontraktuelle forhold. Det er væsentligt i dette step, at det undersøges, hvorvidt den som reelt påtager sig risikoen i forhold til udvikling, styrkelse, vedligeholdelse, beskyttelse og udnyttelse af de immaterielle aktiver også har den nødvendige finansielle kapacitet til at overskue det.[113]

Slutteligt skal de korrekte armslængdepriser for transaktionerne med de immaterielle aktiver være i overensstemmelse med hver enkel parts bidrag til de funktioner, aktiver og risici der er determineret. Man kan ende i en situation, hvor en transaktion ikke kan anerkendes efter OECDs TPG 1.2.

I relation til specifikt immaterielle aktiver beskriver OECDs TPG, at det særligt er de funktioner, aktiver og risici forbundet med udvikling, forbedre, vedligeholdelse, beskytte og udnytte de immaterielle, der har endegyldigt betydning for den senere prisfastsættelse af aktivet jf. OECDs TPG 6.71.

Immaterielle aktiver kan være vanskelige at fastlægge, fordi det ses, at de bliver overført sammen med noget andet, som f.eks. et projekt, som har været under udarbejdelse i længere tid. Projektet i sig selv indeholder en række materielle aktiver, hvis værdi ikke bør vurderes alene. Hvis der er lagt både ressourcer og tid i ”reasearch and development”, så er det noget, der har sin indvirkning på den samlede prisfastsættelse, fordi man har oparbejdet immaterielle aktiver i form af f.eks. knowhow.

[111] (Skattestyrelsen, C.D.11.6.2 Hvordan behandles funktioner, aktiver og risici i forhold i til immaterielle aktiver, 2024)
[112] Ibid.
[113] Ibid.

7.3 Juridisk ejer

Det juridiske ejerskab over et immaterielt aktiv determinerer ikke alene hvem der er berettiget til at have indtægterne fra det givet immaterielle aktiv jf. OECDs TPG 6.42. Det afkast den juridiske ejer skal have for det immaterielle aktiv afhænger af de funktioner de udfører, de aktiver de besidder og de risici der er forbundet herved. OECDs TPG nævner et eksempel med et internt oparbejdet immaterielt aktiv, hvor den legale ejer er moder selskabet, men de har ikke haft nogle relevante funktioner, brugt nogle aktiver eller haft nogen risiko forbundet med oparbejdelsen. Dette resulterer i, at til trods for at være juridisk ejer over aktivet, vil det ikke anses som at være på armslængde at få afkast fra det immaterielle aktiv.[114]

7.4 Identifikation af DEMPE-funktioner i værdikæden

Det skal indledningsvist påpeges, at da transfer pricing analyse er baseret på faktuelle forhold kan følgende struktureres i et omfang, der ikke er klassificeret her. Indeværende afsnit vil dog forsøge at determinere, hvor i værdikæden DEMPE-funktionerne vil placeres, da det således vil være muligt at etablere, hvad de værdiskabende funktioner er. I det omfang at flere DEMPE-funktioner på baggrund af de faktuelle forhold må være placeret i et selskab fremfor spredt ud over værdikæden bør ikke ændre på den underliggende analyse af værdikæden i henhold til værdiskabende funktioner, men bør blot resultere i, at et selskab bør modtage en aflønning på baggrund af de DEMPE-funktioner denne varetager.

7.4.1 Udvikling

Udvikling skal i forbindelse med CO_2-kreditter ses som de aktiviteter der har ført til genereringen af en CO_2-kredit. Det er på baggrund af den beskrevne værdikæde i sektion 3.3 svært at definere, hvornår en projektudvikler de facto vil være ansvarlig for udvikling. Det kan for eksempel anføres at grundet kompleksiteten i en række projekter, der kan generere CO_2-kreditter, så vil det kræve betydelige ressourcer i forhold til knowhow og teknologi, der skal anvendes for at kunne skabe den for CO_2-kreditten underliggende drivhusgasreduktion- eller sekvestrering. Modsat kan simplere projekter, som f.eks. skovplanting eller udskiftning af produktionsapparater med mere energisparsomme modeller, kræve betydeligt færre ressourcer, med undtagelse af den pågældende finansiering, der er nødvendig.

[114] (OECD, 2022), 6.42

Da transfer pricing i høj grad beror på faktuelle forhold vil en definitiv inddeling af projektkategorier i, hvor krævende de er i forhold til udvikling være problematisk, da det vil afhænge af, hvor knowhow og kompetencer de facto er placeret i en koncern. Det er dog ikke desto mindre vigtigt at holde for øje, at typen af projekter vil have en stor betydning for hvor aflønning for udviklingsfunktioner skal placeres koncerninternt.

7.4.1.1 Identifikation af risiko forbundet med udvikling

De typiske risici forbundet med udvikling er, at CO_2-kredit projektet ikke opnår en tilstrækkelig kvalitet i forhold additionalitet, vedvarenhed, lækage og co-benefits. Det kan f.eks. være risikoen for, at en skov brænder ned og dermed ingen vedvarenhed har. Projekter kan ligeledes risikere, at de ikke opnår additionalitet, da projektet vil være udført under alle omstændigheder uden, at CO_2-kreditterne vil være blevet udstedt. Det kan ligeledes risikeres at der plantes en skov et sted, hvilket resulterer i, at en skov bliver fældet et andet sted og projektet bevirker derfor, at der opstår øgede emissioner i et andet område. Grundlæggende er risikoen forbundet med udvikling baseret på den kvalitet som CO_2-kreditterne endeligt opnår og den deraf afledte pris de kan tilskrives i markedet.

7.4.2 Forbedring

Det er tidligere i sektion 3.3.4 blevet beskrevet, hvordan verificering af en CO_2-kredit foregår med fokus på additionalitet, vedvarenhed, lækage og co-benefits. Hvor meget en CO_2-kredit har af foregående vil primært være med til at determinere kvaliteten af kreditten. Verificeringen af CO_2-kreditten vil dermed være med til at determinere, at værdien af CO_2-kreditten de facto har resulteret i drivhusgasreduktioner i atmosfæren. Verificeringen af kreditten kan dermed være med til at forbedre værdien i et marketingsøjemed overfor forbrugere, slutbrugere og omverdenen. Det selskab i værdikæden, der er ansvarlig for at få foretaget verificeringen vil dermed skulle modtage en aflønning for dette. Dette er uagtet af, at verificeringen foretages af tredjemand. Selskabet, der er ansvarlig for at få CO_2-kreditter verificeret, vil forsat skulle have en aflønning for dette.

7.4.2.1 Identifikation af risiko forbundet med forbedring

Verificeringen er, modsat udvikling, ikke præget af risiko forbundet med udviklings risiko, da der ikke er korrelation mellem verificeringen og kvaliteten af kreditten. De er dog indirekte knyttet da det, som redegjort for i afsnit 3.3.3, er omkostningstungt at foretage verificeringen

af CO_2-kreditterne. Den part der derfor påtager sig at sørge for, at CO_2-kreditterne bliver verificeret, løber derfor risikoen for at pengene går tabt, hvis den ønskede verificering ikke opnås.

7.4.3 Vedligeholdelse

Vedligeholdelse af immaterielle aktiver referer til de aktiviteter, der bevirker at det immaterielle aktiv holder sin værdi. Grundet pensionering af CO_2-kreditter for at nedsætte et selskabs samlede drivhusgasaftryk, og dermed vil være opbrugt, har den som sådan ikke nogen vedvarende eksistens, der skal vedligeholdes. Det kan dog diskuteres, hvorvidt følgevirkningen af at en CO_2-kredit pensioneres, kræver vedligeholdelse. Det blev i afsnit 3.3.7.2 sektion redegjort, for hvilke årsager der er til at selskaber køber CO_2-kreditter hvor de primære årsager var corporate social responsibility og PR/branding. Det kan antages, at hvis omverdenen ikke er klar over, at et selskab tager tiltag til at sænke dennes drivhusgasaftryk, vil det næppe i et PR/branding henseende have den store effekt.[115] Det selskab, der derfor foretager markedsføring i PR/branding henseende i relations til CO_2-kreditterne, bør da have en aflønning korresponderende intensiteten af denne aktivitet.

7.4.3.1 Identifikation af risiko forbundet med vedligeholdelse

CO_2-kreditter fra det uregulerede marked har et blakket ry og er flere gange blevet anklaget for at være en form for ”greenwashing”.[116] Det er derfor ikke irrelevant hvilket selskab der påtager sig markedsføringen i henhold til PR/brandingen, i forhold til at skabe awareness omkring et selskabs klimatiltag herunder produktionen eller indkøbet af CO_2-kreditter.

7.4.4 Beskyttelse

Beskyttelse referer til aktiviteter der bevirker at andre frarådes ejendomsretten over det immaterielle aktiv. Det kan bedst illustreres med patenterede opfindelser, da man dermed har frataget andre retten til at benytte en opfindelse. Det er tidligere i afsnit 3.3.4.4 gennemgået hvordan dobbeltoptælling kan resultere i at flere selskaber kan tage æren for at have trukket en CO_2-kredit tilbage.

Det er derfor nødvendigt at beskytte CO_2-kreditterne mod dobbeltoptælling, da det ellers vil erodere effekten af de pågældende CO_2-kredditer. Det kan både være i den henseende, at kre-

[115] (Danish Competition and Consumer Authority, 2024)
[116] (Griscom, 2024)

ditterne ikke har haft en effekt på at skabe drivhusgasreduktioner, men følgevirkningen er ligeledes, at i et PR-øjemed vil det få negative konsekvenser, hvis CO_2-kredittere er blevet pensioneret flere gange. Det vil derfor i vid udstrækning være nødvendigt at registrere CO_2-kreditter i et register, der holder spor på hvilke kreditter, der er pensioneret og hvilke der stadig er i omgang for at beskytte integriteten af kreditterne.

7.4.4.1 Identifikation af risiko forbundet med beskyttelse

Risikoen forbundet med beskyttelsen af CO_2-kreditter er flerfoldig og beror sig primært på at CO_2-kreditterne bliver dobbeltoptalt. Det kan betyde, at kreditternes integritet eroderes og værdien af dem dermed daler og der heller ikke opnås reduktion af udledte drivhusgasser da rapporterede reduktioner i drivhusgasemissioner ikke afspejler virkelige reduktioner.

7.4.5 Udnyttelse

Udnyttelse refererer til måden hvorpå, at CO_2-kreditter bliver udnyttet til at genererer omsætning. Udnyttelse er svært at definere i CO_2-kredit henseende, da det at pensionere en kredit i sig selv ikke genererer omsætning. Vice versa hvis kreditterne sælges på markedet vil de ved salget generere omsætning, hvorfor det vil være det selskab, der er ansvarlig for salget, der vil udnytte CO_2-kreditten på baggrund af den omsætning kreditten har genereret ved salg.

Målet ved at pensionere en CO_2-kredit er derimod mere abstrakt, da det er værdien af selskabets brand, der forsøges at forøges jf. afsnit 3.3.7.2. Det er dermed et immaterielt aktiv, der pensioneres for at kunne øge den samlede brand værdi af selskabet eller koncernen, som er et andet immaterielt aktiv.

7.4.5.1 Identifikation af risiko forbundet med udnyttelse

De primære risici forbundet med udnyttelsen af CO_2-kreditten knytter sig til salget af denne, da det sælgende selskabs vil påtage sig finansielle risici relateret til kursvingninger og marked risiko. Pensioneres kreditten vil selskabet i lighed med de andre trin være udsat for reputationsrisiko i forbindelse med, at kreditten benyttes til at kompenserer deres samlede CO_2-aftryk.

7.4.6 Kontrol over risiko

Afsnit 7.4 skal endvidere ses på baggrund af hvem der bærer risikoen og har kontrol over samme jf. OECD TPG 6.27. og 1.105. Kontrollen over risiko involverer: 1) evnen til at træffe beslutninger ift. at påtage eller afvise en risikofyldt mulighed i korrelation med udøvelsen af

den beslutningsfunktion og 2) evnen til at træffe beslutninger ift. hvordan der skal reageres på risikoen, der er knyttet til muligheden i korrelation med udøvelsen af den beslutningsfunktion og 3) det er ikke nødvendigt at udøve dag til dag afbødning af risiko for at have kontrol over den jf. OECD TPG 1.65.

7.4.7 Andre funktioner af relevans

Andre funktioner, der er relevante for genereringen af CO_2-kreditter, er som identificeret i værdikæden finansiering og beslutningsfunktioner.[117]

7.4.7.1 Finansiering

Udviklingen af CO_2-kreditter kræver finansiering af de udviklingsomkostninger, der er nødvendige for at starte projektet og finansiere den løbende drift af projektet. Det følger af OECD TPG 6.60, at der er korrelation mellem finansiering og risiko eftersom, at den der yder finansieringen risikerer at miste pengene. Graden af risiko associeret med investeringen kan afhænge af modtagerens kreditværdighed, hvor risikofyldt CO_2-kredit projektet er og om der stilles sikkerhed.

Udgangspunktet vil være det kontraktuelle arrangement, da dette som regel vil definere de vilkår finansieringen er ydet på suppleret af deltagernes adfærd og økonomiske karakteristika. Endvidere, skal der tages hensyn til hvilke finansieringsmuligheder, der ellers vil være mulige for den part som finansieringen ydes til jf. OECD TPG 6.62. I koncerninterne setup kender selskaber til hinandens finansielle sundhed og der vil som hovedregel være informationssynergi. Risikoen med den separate ydelse af finansiering vurderes derfor til at være minimal. Risikoen for, at det finansieringen er med til at investere i, er for CO_2-kreditter underlagt de samme risici, som identificeret under DEMPE funktionerne.

7.4.7.2 Beslutningsfunktioner

Det følger af afsnit 7.3 at selskaber, selvom de er den juridiske ejer, nødvendigvis ikke er berettiget til at modtage afkastet af udnyttelsen af immaterielle aktiver og vice versa også skal bære risikoen og tab ved udnyttelsen og udviklingen af immaterielle aktiver. Endvidere, skal det ses i relation til afsnit 7.4.6 angående kontrol over risiko. Beslutningsfunktioner er derfor

[117] Jf. herom afsnit 3.3.2 for finansiering og afsnit 3.3.7.2 for beslutningsfunktioner

tæt knyttet til hvem, der bør bære risikoen og har ret til residualindkomst udover en rutineaflønning.

Det følger af afsnit 3.3.7.2, at de to primære formål med at købe CO_2-kreditter er corporate social responsibility og PR/branding. De to primære formål har dermed karakter af at være strategiske beslutninger[118], der bliver taget centralt i en koncern. Low risk selskaber, som f.eks. kontraktproducenter vil derfor ikke have indflydelse på, hvorvidt de skal udvikle et emissionsreduktionsprojekt, da beslutningen vil være af strategisk karakter og en kontraktproducent vil som udgangspunkt ikke have kapabiliteten til at kontrollere risikoen ved strategiske beslutninger på koncernniveau. Det vil derfor altovervejende være en indikator for, at principalen i et setup skal bære risikoen og residualindtjeningen ved CO_2-kredit projekter.

7.4.8 Centraliserede og decentraliserede transfer pricing modeller

I transfer pricing skelnes der ofte mellem centraliserede og decentraliserede modeller. Centraliserede modeller er kendetegnet ved, at der er en principal der varetager værdiskabelsen i koncernen. I tillæg dertil kan der være en række low risk selskaber der varetager simple opgaver med lav risiko. Det kan for eksempel være kontraktproducenter eller distributører der ikke benytter immaterielle aktiver eller har andre aktiver eller omsætningsaktiver af betydning. Disse selskaber modtager derfor en rutineaflønning for de funktioner, som de varetager.

Aflønningen kan udformes som en mark up på en relevant fordelingsnøgle. For eksempel for R&D kontraktservices der oppebærer en række omkostninger i forbindelse med udvikling, vil det være mest relevant at aflønne med en mark up på samlede omkostninger der svarer til uafhængige parters indtjening. R&D kontraktserviceyderen for dermed en rutineaflønning der reflekterer, at denne ikke er i stand til at påtage sig eller kontrollere væsentlig risiko.

Decentraliserede setup vil modsat ovenstående potentielt have flere selskaber der skal have del i residualprofitten. Det skyldes primært, at de som udgangspunkt vil have større beslutningskompetence og evner til at kontrollere risiko der er associeret til et specifikt forretningstiltag. Selskaber i et decentraliseret setup kan desuden være juridiske ejere af varemærker eller andre immaterielle aktiver som de varetager forvaltningen af og derfor skal bære indtægten som disse genererer.

[118] (Perez, Hunt, Hamid, Nutall, & Biniek, 2022)

Transfer pricing er som tidligere redegjort for baseret på faktuelle forhold. Centraliserede eller decentraliserede transfer pricing setup vil derfor benyttes til at underbygge behandlingen af særligt pensioneringen af CO_2-kreditter eftersom, at der som udgangspunkt er forskel på mængden af risiko der kan påtages og kontrolleres under de forskellige modeller.

7.4.9 Ex ante og ex post

Det er tidligere gennemgået hvordan projekter, der kan generere CO_2-kreditter, kan gennemføres på et ex ante og ex post basis jf. afsnit 3.3.4.5. Ex ante projekter medfører i den sammenhæng væsentligt mere risiko, da drivhusgasser er nødt til at blive reduceret eller sekvesteret for, at CO_2 kreditten har underliggende værdi. De ovenstående DEMPE-funktioner skal derfor i et TP-perspektiv ses i lyset af, hvorvidt projektet foretages på et ex ante eller ex post tidslinje jf. OECD TPG 6.69.

Problemet med ex ante og ex post skal løses ved, at indkomst eller tab genereret på baggrund af usikkerhed i forventet afkast genereret af CO_2-kreditterne skal bæres af det eller de selskaber der udfører de vigtige funktioner og påtager sig risikoen i relation til transaktionen.[119] Det er endvidere særligt kompliceret i situationer, hvor CO_2-kreditter generes med den hensigt at pensionere dem for at offset en koncerns samlede emissioner, da det er svært at definere den fremtidige værdi korreleret med selve pensioneringen af kreditten.

Det vil utvivlsomt være nemmere at forudse afkastet, hvis CO_2 kreditterne sælges videre til tredjeparter, da CO_2-kredittens underliggende værdi bedre kan forudses på baggrund af additionalitet, vedvarenhed, risiko for lækage og co-benefits.

7.4.9.1 Sanity check

Det er i ovenstående blevet undersøgt, hvordan DEMPE forholder sig. Ved en kontrol af et selskabs transfer pricing dokumentation vil man i praksis lave et ”sanity check”. Her skal de faktiske forhold holdes sammen med de kontraktuelle forhold. Det ville i forhold til CO_2-kreditter være at undersøge om den interne aftale stemmer overens med, hvad det i realiteten udspiller sig. Hvis de har aftalt at det er principalen, som har ret til afkast fra et givet projekt, så skal dette korrespondere med de funktioner de udfører, aktiverne og de risici de bærer i henhold til projektet. Herudover skal det undersøges om principalen også har den nødvendige finansielle kapacitet til at overskue de funktioner, aktiver og risici der er forbundet med projektet.

[119] OECD TPG 6.70

F.eks. kan man forstille sig, at man har en principal, som alene fungerer som holding for underliggende døtre. Det er deres hovedopgave at varetage datterselskabernes finansielle forhold og intet andet. Derfor ville man ikke sige, at der er nogle nærliggende funktioner, aktiver og risici forbundet med et CO_2-kreditprojekt, som bør give selskabet en ret til afkast fra projektet, og selvom de har udarbejdet en intern kontrakt, som antyder at de er retmæssig part til afkastet.

Transfer pricing guideline bruger "substans over form" princippet, hvilket betyder at de kontraktuelle forhold ikke har nogen betydning, hvis det viser sig, at de faktuelle forhold ikke stemmer overens.

I dommen SKM.2020.387.LSR som er gennemgået i afsnit 7.1.1 kan det ydermere uddrages, at skattestyrelsen bruger "substans over form" princippet i deres kontrol af selskabers transfer pricing dokumentation, og yderligere at Landsskatteretten anerkender denne fremgangsmåde. Dette ses i gennemgangen af deres kommissionæraftale. Selskabet som under omstrukturerin-gen ikke modtager kompensation for overdragelse af immaterielle aktiver, mener ikke, at der er immaterielle aktiver til stede i det omstrukturerede selskab. Selskabet har før omstruktureringen modtaget en royalty betaling for brugen af deres knowhow. Dermed vil man i en kontrol sag se, at et "sanity check" efter OECDs Transfer Pricing Guidelines også bliver brugt i praksis.

7.5 CO_2-kreditter i forbindelse med pensionering af kreditterne

Det er tidligere blevet gennemgået i afsnit 3.3.7.2 hvordan pensioneringen af CO_2-kreditter som udgangspunkt gøres i et PR/Branding eller corporate social responsibily øjemed og afledt heraf kan en koncern som helhed drage fordel af de aktiviteter, der har ført til genereringen af CO_2-kreditten og den efterfølgende pensionering af kreditten. Ligeledes kan det nævnes, at grundlæggende vil produktionsanlæg have et større input af ressourcer, der vil føre til flere emissioner, der skal offsettes, mens en distributør vil kunne udnytte projekter. der genererer CO_2-kreditter i markedsføring og salgs øjemed. Det kan derfor virke logisk, at det bør være noget alle selskaber i en koncern skal bidrage til at udvikle i en form for cost sharing eller cost contribution arrangement (CCA).

7.5.1 CCAer

OCEDs TPG arbejder grundlæggende med to former for CCAer; dem som er etableret til produktionen af immaterielle aktiver og CCAer etableret til at opnå serviceydelser jf. OECD TPG 8.10. Særligt kendetegnende for udviklings CCAer er, at participanterne kan forvente at

opnå fremtidige økonomiske gevinster ved at deltage i CCAen. CCAer kan dermed erstatte andre koncerninterne transaktioner, da aflønningen for parterne bliver foretaget gennem de fordele de modtager på baggrund af deres bidrag jf. OECD TPG 8.12. Det vil for genereringen af CO_2-kredditer betyde, at de selskaber, der bidrager til projektet og som genererer kreditterne, skal modtage fordelene heraf enten i form af modtagende CO_2-kreditter eller afledte fordele af pensioneringen af kreditterne som en stigning i brand værdi. Modtagelsen af CO_2-kreditter til pensionering som aflønning vil ligeledes være i overensstemmelse med, at CO_2-kreditter skal pensioneres der hvor, at emissioner ønskes offset.

Det vil derfor indledningsvist undersøges, hvorvidt det er muligt at indgå CCAer, hvor flere koncernselskaber bidrager til udviklingen af CO_2-kreditter, hvor aflønningen er de af CO_2-kreditten afledte fordele i forbindelse med pensioneringen.

7.5.2 Deltagere i en CCA

Kernen i en CCA er, at der skal opnås fælles fordele ved at participanterne deltager i den. Det vil derfor ikke være muligt at deltage i en CCA, hvis der ikke kan konstitueres en rimelig forventning om, at der vil opstå fremtidige fordele ved deltagelsen jf. OECD TPG 8.14. Deltagerne i CCAen skal derfor tilskrives rettigheder til afkastet af CCAen i kombination med, at der skal være en rimelig forventning om, at det vil føre til fremtidige fordele. Hvis en deltager med rimelighed ikke kan se frem til fremtidige fordele, vil denne ikke kunne anses som en deltager til CCAen, men som en serviceyder til CCAen, der skal kompenseres med en armslængdeydelse eksternt til CCAen. Det samme vil være gældende hvis en part til CCAen ikke er i stand til at udnytte outputtet fra CCAen jf. OECD TPG 8.14.

I lighed med andre koncerninterne transaktioner kræves det, at deltagerne i en CCA har kontrol over den risiko,[120] som de påtager sig ved at deltage i CCAen jf. OECD TPG 8.15. Graden af risiko, der er involveret i en CCA, vil være bestemmende for hvilke kapabiliteter og graden af kontrol en deltager bør have for at kunne styre risikoen jf. OECD TPG. 8.15. Selskaber, der er tiltrådt CCAen men ikke direkte udfører funktioner relevante for udviklingen[121] af CO_2-kreditterne, skal da have kontrol og funktioner der betyder, at de kan styre risikoen ved at finansiere projektet.[122]

[120] Jf. herom afsnit 0.
[121] Relevante for udviklingen menes hermed de konkrete DEMPE-funktioner, der har ført til genereringen af en CO_2-kredit jf. herom afsnit 7.4.
[122] Jf. herom afsnit 7.4.7

I det omfang bidrag bliver ydet af deltagerne i CCAen, der er af forskellig natur skal deltagerne være i stand til at vurdere risikoen, som er knyttet til de forskellige led jf. OECD TPG 8.16. Det kan f.eks. være en deltager, der sørger for verificering, en anden deltager udvikler projektet og en tredje og fjerde deltager er med til at finansiere det. Det betyder endvidere, at knytter der sig mere risiko til et af udviklingsleddene, skal de andre deltagere være i stand til at kontrollere deres risiko associeret hermed, samt vurdere fremskridtene i udviklingen af CO_2-kreditten og konsekvenserne af fremgangen for at opnå de forventede fordele jf. OECD TPG 8.16.

I lighed med andre koncerninterne aftaler er det heller ikke nødvendigt, at parterne til CCAen udfører samtlige funktioner med deres eget personale, men de kan outsource det til andre koncerninterne selskaber. Det følger dog heraf, at deltagerne til CCAen forsat skal bevare kontrollen over de outsourcede funktioner jf. OECD TPG 8.17.[123]

7.5.3 Forventede fordele og værdien af deltagernes bidrag fra og til en CCA

Det følger af CCAens opbygning, at der skal være korrelation mellem bidragene fra deltagerne og de forventede fordele samarbejdet forventes at generere for, at en CCA vil være på armslængde jf. OECD TPG 8.23.

CCA-deltagere der alene bidrager med finansiering og ikke har kontrol over DEMPE-funktioner, er som udgangspunkt kun berettiget til et risiko-justeret afkast af den investerede kapital jf. OECD TPG 6.61. Det risikojusterede afkast skal tage hensyn til størrelsen af investeringen og risikoen ved det projekt-investeringen finansierer jf. OECD TPG 6.63. I lighed med andre funktioner skal deltageren, der yder finansieringen have kontrol over risikoen associeret hermed. Endvidere skal deltageren, der yder finansiering, såfremt projektet har store udviklings risici, have mulighed for at vurdere konsekvenserne af fremgangen for at modtage de forventede fordele fra CO_2-kreditterne jf. OECD TPG 6.64. CO_2-kredit projekter bygger grundlæggende på kendte teknologier. Det kan derfor være diskutabelt hvor stor en risiko, der knytter sig til genereringen af CO_2-kreditter.[124] I modsætning til skovplanting eller jordsekvestrering vil teknologisk sekvestrering og reduktionsprojekter grundlæggende medføre mindre risiko og være lettere at styre og kontrollere risikoen over.[125]

For andre CCA-deltagere der bidrager med viden, aktiver eller immaterielle aktiver, skal bidraget til CCAen grundlæggende måles til værdien af bidraget. Det kan dog af praktiske årsager

[123] Om kontrol over risiko jf. afsnit 7.4.6
[124] Jf. herom afsnit 3.3.2
[125] Jf. herom afsnit 3.3.2

anføres at måling til kostpris vil være mere hensigtsmæssigt i relation til udviklings CCAer, da bidragenes værdi i forhold til de forventede fordele vil være uklare jf. OECD TPG 8.27-8.28. Det kan for CO_2-kredit projekter være en hensigtsmæssig fremgangsmetode, da særligt ved pensioneringen af kreditter er de fremtidige fordele uklare. Det vil dog være tydeligt hvad bidraget for de enkelte parter vil være 1) en projektudvikler skal igangsætte et projekt, der kræver medarbejdere, viden og aktiver der alle kan måles til kostpris 2) opståede kreditter skal verificeres og 3) kreditten skal pensioneres. Hvis verificeringen af kreditten gøres af tredjeparter, kan bidraget måles til kostpris. Vice versa udøves verificeringen koncerninternt, kan bidraget af de medarbejdere, der foretager verificeringen måles til kostpris. Det vil derfor være relativt nemt at måle bidragene af de enkelte parter med undtagelse af pensioneringen af CO_2- kreditten, da som tidligere nævnt det har en mere abstrakt værdi. Markedsføring i relation til pensioneringen af CO_2-kreditter kan dog måles til kostpris og udgøre bidrag til CCAen. Bidragene til kostpris skal dog reguleres, så de reflekterer de faktiske bidrag ift. til aflønningen gennem de forventede fordele projektet afgiver.

7.5.4 Anvendelighed af CCAer

Det er som allerede påpeget nødvendigt for anvendelsen af en udviklings CCA, at deltagerne vil opnå fremtidige fordele ved deres bidrag og deltagelse i CCAen. I tillæg hertil skal deltagerne kunne kontrollere den risiko, som de påtager sig ved at deltage. Hvorvidt en deltager derfor vil kunne betragtes som en de facto deltager i en CCA må bero på ovenstående. Det vil derfor for det forstående være relevant at lave en inddeling i principal setups og decentraliserede transfer pricing setup.

Centraliserede setups er kendetegnet ved, at selskab varetager koncernens strategiske og værdiskabende funktioner og derfor skal bære residualindtjeningen. Vice versa er decentraliserede setup kendetegnet ved, at beslutningstagerfunktioner og risiko er udføres af andre selskaber end principalen. Decentraliserede setups der er opbygget efter at trademarks, udnyttes der hvor de er skabt og hvor, værdien af disse kan forstærkes i et markedsføringsperspektiv ved pensioneringen af CO_2-kreditter, og selskaberne der deltager i CCAen kan kontrollere risikoen forbundet med at deltage i CCAen, må derfor som udgangspunkt kunne deltage i en CCA på armslængdevilkår, hvis der er sammenhæng mellem bidrag og afledte fordele.

I et centraliseret setup med en principal der skal modtage residualindkomsten og en række low risk selskaber, der modtager en aflønning i en form for markup på de omkostninger eller salg de har, vil der være en overliggende formodning om, at de ikke vil have kapabiliteterne til at

varetage og kontrollere ovenstående funktioner. Low risk selskaber vil ligeledes som udgangspunkt heller ikke kontrollere varemærker eller lignende hvis værdi kan forstærkes af pensioneringen af en CO_2-kredit. I et centraliseret setup kan genereringen af CO_2-kreditter til pensionering som udgangspunkt derfor ikke gøres på armslængde efter en CCA.

7.5.5 Generering og pensionering af CO_2-kreditter i et centraliseret setup

I et centraliseret setup vil de primære værdiskabende funktioner ligge i principalen, der skal bære residualindtjeningen i koncernen. Low risk selskaber bør derfor ikke eje immaterielle aktiver i form af varemærker, patenter eller lignende, da de ikke har kapaciteterne til at kontrollere den risiko ejerskabet har. I et centraliseret setup vil det forsat være muligt at udarbejde projekter, der kan genere CO_2-kreditter. Det kan for eksempel være emissionsreduktionsprojekter der udføres på produktionsanlæg hos kontraktproducenter eller konvertering af metan eller andre drivhusgasser med et højt GWP til mindre skadelige drivhusgasser.

I ovenstående setup er det vigtigt at identificere de parter der har kapabiliteterne til at påtage sig risikoen ved udviklingen af projektet, hvilke parter der yder finansiering og hvilke parter, der udøver DEMPE funktionerne.[126] Det må som tidligere anvises, at CO_2-kredit projekter udvikles af to primære grunde corporate social responsibility og PR/branding, der begge har korrelation med hinanden. I tilfælde hvor principalen bidrager med de primære funktioner, bærer de væsentligste risici og yder finansieringen til virkeliggørelsen af projektet, kan det diskuteres, hvorvidt principalen bør være at betragte som rette indkomstmodtager og dermed skal modtage CO_2-kreditterne uden vederlag. Ejendomsretten til CO_2-kreditterne skal afgøres efter intern ret hvorefter, det skal vurderes, hvem der har ydet de væsentligste økonomiske bidrag og påtaget sig den økonomiske risiko.[127]

Resultatet af ovenstående kan føre til at det selskab, hvori projektet udvikles alene skal modtage en mark up på omkostninger for contract R&D services, da selskabet kun vil påtage sig begrænset risiko og dermed kun skal have en armslængdeaflønning for hvad lignende selskaber har tjent. Det vil ligeledes være relevant for selskaber der ikke direkte deltager i udviklingen, men bidrager hertil uden at påtage sig væsentlig risiko.

I modsatte tilfælde hvor selskabet projektet udvikles hos yder væsentlige bidrag i form af de gennemgåede DEMPE funktioner, hvor funktionerne vil opnå ejendomsretten til de generede

[126] Jf. herom afsnit 7.4
[127] (Wittendorf, 2022), side 401-403

CO_2-kreditter, skal der findes en alternativ aflønning. Det vil i nogle tilfælde være muligt at finde en ekstern CUP, da der eksisterer børser for handlen med CO_2-kreditter jf. OECD TPG 2.14.[128] Grundet udformningen af CO_2-kreditter og de mange underliggende projekttyper vil det være særligt vigtigt at tage hensyn til hvilken type projekter, der har genereret CO_2-kreditten jf. OECD TPG 2.15 og 2.20. Det kan være særligt kompliceret taget i betragtning at selv CO_2-kreditter, der er blevet certificeret[129] til den samme standard kan have en forskellig mængde af additionalitet, vedvarenhed, risiko for lækage og co-benefits, og på baggrund heraf vil værdien af CO_2-kreditten variere. Det anerkendes ligeledes af OECD, at der i sammenhæng med overførslen af immaterielle aktiver skal tages særligt hensyn til immaterielle aktivers karakter jf. OECD TPG 6.116.

OECDs TPG anerkender dog problematikken ift. anvendelsen af en CUP og anfører i denne sammenhæng, at der bør gøres en indsats for at foretage justeringer til en CUP for at kunne gøre metoden anvendelig jf. OECD TPG 2.17. Det kan for eksempel være i tilfælde hvor, at volumen af købet har en betydning for prisen, da der i det uregulerede marked er korrelation mellem størrelsen af en ordrer og prisen der betales per CO_2-kredit.[130] Købes CO_2-kreditter koncerninternt på baggrund af en ekstern CUP er det derfor vigtigt at justere prisen for eventuelle forskelle i den interne og eksterne transaktion.

CO_2-kreditter certificeret til de forskellige anerkendte standarder som redegjort for i afsnit 3.3.4.7 har det til fælles, at alt efter hvilken standard de er certificeret til, overholder de minimumskravene til den pågældende certificering. Det er derfor potentielt muligt at finde en ekstern CUP i markedet der reflekterer prisen for CO_2-kreditter certificeret til den samme standard.

7.5.6 CO_2-kreditter købt eksternt i markedet til pensionering

Det forudgående afsnit er ligeledes relevant hvis, at man køber CO_2-kreditter genereret eksternt i markedet. Det eksterne køb i markedet vil kunne fungere som en intern CUP for CO_2-kreditter, der sælges videre til koncerninterne selskaber.

[128] Jf. herom afsnit 3.3.5
[129] Jf. herom afsnit 3.3.4.7
[130] Jf. herom afsnit 3.3.7.1

7.6 CO_2-kreditter i forbindelse med omstrukturering.

En koncernintern omstrukturering karakteriseres ved, at koncernforbundne selskaber laver om på deres struktur. Dette kan ske på forskellige måder. En omstrukturering kan ske på fire forskellige måder efter dansk ret; 1) spaltning, 2) fusion, 3) tilførsel af aktiver eller 4) aktieombytning jf. selskabsloven. I forhold til transfer pricing, findes der ikke nogen endelig definition af hvad der bliver betragtet som en egentlig omstrukturering. Der kan både være tale om transfer pricing politikker som ændres, at der bliver flyttet aktivitet til et andet selskab, eller noget helt tredje. Transfer pricing forholdene i en omstrukturering har fokus på, om der sker en overdragelse af aktiver, herunder immaterielle aktiver, og om der efter en omstrukturering sker den korrekte aflønning fremadrettet.

OECDs TPG foreskriver, at ved en koncernintern omstrukturering er det essentielt, at have et godt kendskab til den forretning, som har omstruktureret sig. Dette kendskab skal sikre, at der ved en omstrukturering ikke sker overførsel af aktiver, som ikke er kompenseret som hvis var overførslen sket mellem uafhængige. Dette skal sikres ved hjælp af den korrekte afgrænsning af transaktionen. Herunder er det nødvendigt at forstå motivationen for omstruktureringen, hvilke fordele der er ved det nye set up, samt hvilke aktiver der tilføres eller forlader enkelte selskaber. Der er væsentligt, at efter den endelige omstrukturering har fundet sted, at der sker en korrekt aflønning af brugen af aktiver.[131] I forhold til immaterielle aktiver konkret, ses det i afsnit 7.1 hvordan OECDs TPG har en negativ afgrænsning af begrebet.

7.6.1 Overdragelse af projekter som potentielt kan generere CO_2-kreditter

I praksis, ville man kunne se forskellige typer omstrukturering vedrørende projekter som har potentiale for at genere fremtidige CO_2-kreditter. I dette afsnit vil det diskuteres hvorvidt projektet alene skal identificeres som subjekt for overdragelsen, og hvordan indkomstfordelingen vil være i forskellige projekter, samt om potentialet for fremtidige CO_2-kreditter i sig selv udgøre et immaterielt aktiv som bør vurderes alene eller sammen med resten af projektet.

For en koncernintern omstrukturering er definitionen i OECDs TPG brede, og det involvere alt fra nye TP-politikker til overdragelse af hele aktiviteter i selskaber.[132] Det er væsentligt for at finde frem til de korrekte armslængdevilkår og priser, at diskutere under hvilke omstændigheder forskellige faktorer er relevante. For omstruktureringer generelt fokuserer OECDs TPG på

[131] (OECD, 2022), B.1.
[132] Se afsnittet 7.6

to forskellige emner; 1) vederlag i forbindelse med en omstrukturering samt 2) vederlag for kontrollerede transaktioner efter en omstrukturering.[133] At OECDs TPG reelt forholder sig specifikt til funktionsflytninger i det hele taget virker overflødigt, da en grundlæggende præmis for OECD's regler er, at armslængdeprincippet ikke skal anvendes anderledes for funktionsflytninger og efterfølgende kontrollerede transaktioner.[134]

Under en omstrukturering skal der foretages en armslængdetest. Denne test skal indeholde en funktionsanalyse før og efter der er sket en funktionsflytning, samt den forretningsmæssige begrundelse for dispositionen. Det er væsentligt at alle parter, som bliver berørt af funktionsflytning, er blevet identificeret, da dette har betydning for, hvem der skal bære de eventuelle omkostninger.[135]

En omstrukturering af et projekt vedrørende CO_2-kreditter omhandler projekter relateret til energieffektivitetsprojekter, kulstofopsamlingsprojekter, plantning af skove, naturgenoprettelsesprojekter samt andre sekvestreringsprojekter.[136] Det er væsentligt at pointere, at projekterne for drivhusgas eliminerende eller reducerende projekter er forskellige, og det kræver forskellig viden og teknologi. Derfor vil en omstrukturering antages at se forskellig ud, baseret på hvilket projekt der undergår en omstrukturering.

7.6.1.1 Overdragelse af risici og funktioner

Ifølge OECDs TPG punkt. 9.39 behøver en overdragelse af risici og funktioner ikke at medføre automatisk kompensation heller ikke, hvis den omfattede ændring påvirker parternes potentielle "profit potential".[137]

Initiativet til at starte et projekt ligger ved projektudviklere og er i afsnit 3.3.1 blevet defineret. Denne funktion, at opstarte et projekt er ofte forbundet med risici som søges komprimeret i forhold til at søge investorer på et givent projekt. Derfor behøver overdragelsen af denne funktion ikke nødvendigvis påvirke om partnerne ved overdragelse bør kompenseres. Det bør diskuteres hvorvidt, initiativet til at opstarte et projekt som har potentiale for at generere CO_2-kreditter bør udgøre en væsentlig værdi.

[133] (Wittendorf, 2022), side 492-493
[134] (OECD, 2022), 9.2 og 9.3
[135] (Wittendorf, 2022), side 493
[136] Se afsnit 3.3
[137] (OECD, 2022), 9.40

Det umiddelbart væsentlige at vurdere i forhold til, om der skal ske kompensation i relation til overdragelse af risici og funktioner er, hvorvidt de overdragende risici og funktioner er så centrale for det givne projekt at dette ville blive kompenseret, hvis overdragelsen var sket til en uafhængig part.

Risici affødt af plantning af skove, er blandt andet risikoen for skovbrande. Denne risiko er væsentligt i det omfang, at skovene er plantet i en højrisiko zone for skovbrande. Hvis man starter et projekt vedrørende plantning af skov i Danmark, er denne risiko væsentligt lavere, da der ikke opleves samme risiko for skovbrænde her som i f.eks. Sydamerika. Ved en overdragelse af risikoen i forhold til et sådant projekt bør der derfor tages højde for hvilket geografisk placering projektet har for at kunne determinere væsentligheden for risikoen.

Der findes mange funktioner i forhold til et emissionsreducerende projekt. Når en overdragelse af funktioner finder sted, er det derfor væsentligt at definere, hvilke funktioner der er centralt for projektet og værdiskabende, og hvilke der kan klassificeres som rutinefunktioner. Da genereringen af CO_2-kreditter ikke altid er en hovedaktivitet i et projekt, er det noget som man alligevel skal holde sig for øje. I projekter vedrørende solcelleparker siger litteraturen, at det faktum, at de står i stedet for brugen af fossile brændstoffer i sig selv gør, at der er potentiale for generering af CO_2-kreditter, og derfor er sondringen mellem hvad der bør anses som rutinefunktioner og værdiskabende funktioner vigtigere for determineringen af, hvad der anses som værdiskabende.

7.6.1.2 Overdragelse af formuegoder

Det fremgår af OECDs TPG punkt 9.39, at der skal ske kompensation hvis det der overdrages er noget af værdi.

”.. the question is whether there is a transfer of something of value..”

Formuegoder, eller “noget af værdi” kan være svært at vurdere, men det kan omfatte varelagere, immaterielle aktiver og kontraktrettigheder.[138] Anlægsaktiver kan normalt overdrages til den bogførte værdi mens immaterielle aktiver bør værdiansættes selvstændigt.

Som det fremgår af OECDs TPG, så er deres overdragelse af formuegoder afgrænset til, at der skal være noget af værdi. Når der er tale om et CO_2-genererende projekt er det væsentligt at holde for øje afgræsningen af de forskellige aktiviteter projektet rummer. Projektet kan derfor

[138] (Wittendorf, 2022), side 497

ikke vurderes alene som subjekt for overdragelsen, men derimod en overdragelse af et projekt hvortil potentielle immaterielle aktiver samt eksisterende immaterielle aktiver skal værdiansættes separat. Til forskellige projekter sker der en forskellig opgørelse af aktiver. For eksempel kan der drages paralleller mellem de faktiske forhold i MOGAS-dommen og et projekt, der indebærer mere teknologisk forståelse som f.eks. geologisk sekvestrering jf. afsnittet 3.3.2.4. Ved geologisk sekvestrering må det antages, at det kræver en specie viden forinden oplagringen af CO_2 i jordens overflade. I tilfælde vedrørende projekter som geologisk sekvestrering på den bagvedliggende research og knowhow udgør noget af værdi, som i henhold til OECDs TPG skal værdiansættes adskilt. MOGAS-dommen statuerede, at der ved brug af forudgående videns samling inden projektigangsættelse, at der skal ske kompensation for den brug af immaterielle aktiver. Derfor må det antages at i projekter, som kræver mere knowhow, hvis der sker en overdragelse, skal ske kompensation for brugen af den research og den species viden det kræver at opføre sådan et projekt.

Ved projekter af mere simpel karakter, som f.eks. redning af skovområder.[139] Hertil formodes det, at det ikke kræver den samme intense efterforskning og species viden for at kunne igangsætte projektet. Derfor er de immaterielle svære at identificere, og har måske en værdi, der kan anses som værende af uvæsentlig karakter i transfer pricing henseende. Til de potentielle CO_2-kreditter, som kan opstå som følge af denne type projekt, bør en overdragelse af dem forsat kræve en værdiansættelse af den potentielle værdi inden overdragelsen. Det er ikke sikkert, at dennes værdi er væsentlig og dermed bør kompenseres i henhold til OECDs TPG. Derfor er det stadig relevant at undersøge, om den har en værdi som man i transfer pricing henseende vil anses som værende noget, der skal kompenseres.

Udlicitering af funktioner til en kontraktproduktion udgør ikke alene, at der sker en overdragelse af immaterielle aktiver jf. OECDs TPG, 9.74.

Hvis der er dele af et projekt, som udliciteres til en koncernintern part, det kan f.eks. være verificeringen af projektet, udgør ikke automatisk, at der skal ske kompensation ej heller at der sker en overdragelse af de immaterielle aktiver. Ved specifik udlicitering af verificeringen af et projekt, udliciterer man en central opgave vedrørende identiteten af CO_2-kreditten, og derfor noget som bør lede til en aflønning. Dog vil dette ikke anses som at være en overdragelse af de CO_2-kreditter som projektet afføder.

[139] Se afsnit 3.3.2.2

7.6.1.3 Vederlag efter omstrukturering

Armslængdeprincippet skal ikke anvendes anderledes for efterfølgende kontrollerede transaktioner end for kontrollerede transaktioner jf. OECDs TPG, 9.98.

For et projekt som overdrages til en koncernintern part, hvorefter overdrager stadig udnytter projektet, skal der foretages armlængde betaling for brugen af projektet jf. OECDs TPG. Efter en overdragelse, må det antages, at der i nogle tilfælde vil blive overdraget funktioner, aktiver og risici, ved overdragelsen af disse skal der efter armslængdeprincippet ske kompensation for projektets værdi.

7.6.2 Overdragelse af immaterielle aktiver

Selve fastlæggelsen af ejendomsretten kan have stor betydning for indkomstallokeringen ved aktiver. Selve ejendomsretten må placeres efter skattelovgivningens almindelige regler om rette indkomstmodtager før anvendelsen af armslængdeprincippet.[140] Hvis et selskab har afholdt størstedelen af omkostningerne forbundet med et projekt samt båret væsentlige risici vil de blive behandlet som skattemæssig ejer af det immaterielle aktiv.[141] OECDs TPG overskrider dets mandat i forhold til spørgsmålet om overdragelse af immaterielle aktiver. De foreskriver, hvem der skal have del af afkastet, men dette burde være løst internretligt.[142] Der er ikke fastsat en specifik regel i dansk ret vedrørende ejendomsretten til immaterielle aktiver, derfor er det den civilretlige ejendomsret til immaterielle aktiver der i praksis vil blive udslagsgivende i skatteretlig henseende.[143] Hvis det immaterielle aktiv er registreret, vil det ikke være problematisk at identificere hvem der har den civilretlige ejendomsret. I afsnit 7.4.4.1 om identifikation af risiko forbundet med beskyttelse af en CO_2-kredit og det tilsiges, at der *bør* ske en dobbeltoptælling og, at en CO_2-kredit *bør* registreres, det skal dog understreges at der i ovenstående gennemgang af CO_2-kreditter ikke bliver tillagt et krav om denne registrering for det uregulerede marked. Dette vil gøre diskussionen om hvem der har den civilretlige ejendomsret over det immaterielle aktiv væsentligt mere overkommelig, da det blot vil være at tage udgangspunkt i den registrerede data om CO_2-kreditten.

[140] (Wittendorf, 2022), side 401-402
[141] Ibid., side 401-403
[142] Ibid., side 401-402
[143] Ibid.

7.6.2.1 Fællesudarbejdede immaterielle aktiver

Det er vigtigt ved fællesudarbejdet immaterielt aktiv, at man kan dokumentere hvordan ejendomsretten til det immaterielle aktiv er fordelt mellem selskaberne.[144] Lige netop denne problemstilling blev behandlet i dommen SKM.2023.5171.HR Dommen er kendt som MOGAS-dommen, og viser hvordan skattestyrelsen behandlede et moderselskab som den reelle ejer af licenser til olieudvinding. Sagen omhandler Mærsk Olie og Gas A/S, som havde brugt ressourcer og finansielle midler til at undersøge potentielle olieudvindingsmuligheder i Algeriet og Qatar. Da man havde fastlagt der var potentiale for olieudvinding oprettede man et selskab i det pågældende land, hvorefter man overførte rettigheder og ekspertbistand uden yderligere kompensation. Dette anså skattestyrelsen som ikke at være på armslængde, hvilken resulterede i en indkomstforhøjelse for det danske selskab. Denne dom staturer derfor, at den rette indkomstmodtager ved overførsel af immaterielle aktiver, er dem som har igangsat, brugt ressourcer og stiller likviditet til rådighed til et projekt vil blive anses som værende rette indkomstmodtager for et fællesudarbejde immaterielle aktiver. Dommen statuerer derudover, at er der ved overdragelse af immaterielle aktiver skal ske kompensation, eller en anden form for armslængdebetaling for brugen af de immaterielle aktiver.

For at sætte dommen om MOGAS i perspektiv til CO_2-kreditter og den ovenstående information der er givet om dem. Kan det udvindes, at der i selskabet hvor man har brugt ressourcer og anden likviditet til forundersøgelserne til udvinding af potentielle CO_2-kreditter, så allerede inden der reelt er en indtægt, konstaterer tilstedeværelsen af et immaterielt aktiv, i form af blandt andet knowhow. Denne knowhow skal, for at være på armslængde, kompenseres ved en eventuel overdragelse, eller licenseres ved udnyttelse. Ved udnyttelsen af de immaterielle aktiver, eller den viden og research der er gjort inden man har startet et projekt vedrørende CO_2-kreditter op, skal der ske en kompensation. Det giver selskabet som har lagt tid og ressourcer i projektet inden opstart ejendomsretten over den knowhow der er tilknyttet projektet.

En koncernintern omstrukturering udgør ikke nødvendigvis en ny indkomst allokering i forhold til CO_2-kreditter jf. OECDs TPG, 9.57. Såfremt det kun er den juridiske ejer af et immaterielt aktiv der skiftes ved en koncernintern omstrukturering eller overførsel af et projekt, siger OECDs TPG, at denne type omstrukturering ikke alene kan determinere hvem der er rette indkomstmodtager. Der er derfor vigtigt under sådanne omstruktureringer at undersøge transak-

[144] (Wittendorf, 2022), side 408

tionen og hvad den er motiveret af. Ved grønne projekter set i vindmølle-branchen, kan motivationen bag et sådant projekt være tosidet. På den ene side ses profitabilitet i forhold til, at den "grønne energi" bliver mere eftertragtet af forbrugerne. På den anden side giver de grønne vindmølleparker mulighed for selskaber til at generere et meroverskud i forbindelse med oparbejdelse af CO_2-kreditter. En CO_2-kredit i denne branche generes allerede ved dens eksistens i det dét står i stedet for en alternativ energiform, i form af afbrænding af fossile brændstoffer. En række eksperter har lavet beregninger over en kvantificering af drivhusgasser som atmosfæren sparer ved at bruge vindmøller frem for fossile brændstoffer pr. MWh. Den besparelse udgør en egentligt CO_2-kredit, hvis der foreligger den nødvendige kvalitet ved projektet, hvis der bliver holdt opsyn, samt der er sket en verificering.[145] Ligesom i MOGAS-dommen, ses det i vindmøllebranchen, at forend der foreligger en indkomstgivende aktivitet, skal søges om tilladelser til bebyggelse af vindmølleparker mm. Dette uddrages fra VEJ nr. 9317 af 26/01/2022. Der siger dommes altså, at hvis denne aktivitet er igangsat af moderselskabet, samt de har den nødvendige ekspertviden og anvender denne i et nyoprettet selskab i udlandet, at det skal kompenseres på armslængde.

Ved en overførsel af ovenstående karakter finder sted, vil det være nødvendigt at undersøge hvorvidt vilkårene er på armslængde. Heri skal det undersøges hvorvidt der er fastlagt aftaler og vilkår som sikrer, at den ene part ikke skal betale for noget som ikke ville være sket hvis transaktionen var gennemført af uafhængige. I praksis ses det, at man i tilfælde hvor der alene sker en overførsel af immaterielle aktiver, hvor sælger stadigvæk ønsker at udnytte det immaterielle aktiv, at man vil indgå en aftale om licensering. I denne henseende skal det sikres, at de vilkår man aftaler koncernintern om licensbetaling for udnyttelsen af det immaterielle aktiv, er de samme som hvis aftalen var indgået med tredjemand.[146]

7.6.3 Værdiansættelsen af immaterielle aktiver ved omstruktureringer

Der gælder en række forskellige metoder til anvendelse når man skal værdiansætte materielle aktiver, immaterielle aktiver og finansielle aktiver. I dette afsnit vil fire forskellige metoder blive gennemgået, herefter vil den mest passende metode udvælges. Slutteligt vil der være et afsnit vedrørende de udfordringer der kan være ved værdiansættelse af immaterielle aktiver specifikt.

[145] (Services, 2020)
[146] (OECD, 2022), 9.61

7.6.3.1 CUP-metoden

Hvis der i en koncern foreligger en sammenlignelig transaktion mellem uafhængige parter, kan denne bruges som en intern CUP til at danne grundlag for prisfastsættelse ved afhængige parter. Transaktionen mellem koncernselskabet og den uafhængige part vil anses som været foretaget på markedsvilkår og opfylder dermed betingelse for at være på armslængde.

Det er vigtigt ved anvendelse af CUP-metoden at der tages særligt hensyn til sammenligneligheden i transaktionen der er foretaget til den uafhængige part. Det er væsentligt at justere prisen i forhold til de ændringer som anses for at være relevant i forhold til den kontrollerede transaktion. Det kan f.eks. være i et salgsselskab hvor man sælger både koncernintern og eksternt. Her vil det ses, at der kan være begrænset risici i forbindelse med den kontrollerede transaktion i forhold til uafhængige transaktion. Der kan også være mindre omkostninger i forbindelse med varelagre osv. Alle disse forskelle skal tages i betragtning når man skal vurdere om transaktionen reelt set er sammenlignelig.[147]

7.6.3.2 Værdiansættelsesmodeller

Ved overdragelses af immaterielle aktiver, kan der anvendes værdiansættelsesmodeller hvor det ikke er muligt at finde sammenlignelige, uafhængige transaktioner jf. OECDs TPG 6.153. I forlængelse af de fem transfer pricing metoder kan man tillige anvende værdiansættelsesmodeller. Omkostningsbaseret værdiansættelsesmodeller bør undgås, da der sjældent er en sammenhæng mellem et immaterielt aktivs værdi og de omkostninger, som er medgået til at oparbejde aktivet jf. OECDs TPG 6.142.

7.6.3.3 Markedsbaseret værdiansættelsesmodel

Den juridiske vejledning beskriver den markedsbaseret værdiansættelsesmodel som en vurdering af et aktiv på baggrund af markedsværdierne af sammenlignelige transaktioner.[148] Der kan skelnes mellem en direkte og en relativ prissammenligningstilgang. Den direkte prissammenligning anvender prisen som sammenlignelige virksomheder til at fastsatte prisen. Det er derfor vigtigt at holde sig for øje, at den kun er anvendelig, hvis det er muligt at finde det samme eller

[147] (OECD, 2022), 6.146
[148] (Skattestyrelsen, C.J.5.1.2 Markedsbaseret værdiansættelsesmodel, 2024)

et tilsvarende aktiv, der overdrages.[149] Den relative prissammenligning anvender de regnskabsmæssige nøgletal i forhold til markedsværdien i sammenlignelige virksomheder.[150]

7.6.3.4 Indkomstbaseret værdiansættelsesmodel

I praksis er en ofte anvendt indkomstbaseret værdiansættelsesmodel den tilbagediskonterede cash flow-model (DCF-modellen).[151] DCF-modellen tager udgangspunkt i værdien af et aktiv skal opgøres som den tilbagediskonterede værdi af det forventede fremtidige frie cash flow, der kan henføres til værdiansættelsessubjektet. DCF-modellen kan opdeles i følgende faser:[152]

1. Fastlæggelse af de forventede frie cash flow.
2. WACC
3. Beregning af nutidsværdien af det forventede frie cash flow.
4. Værdien af egenkapitalen kan herefter beregnes ved at tillægge markedsværdien af ikke driftsmæssige aktiver og fratrække markedsværdien af virksomhedens rentebærende gæld.

7.6.3.5 Særligt om immaterielle aktiver, der er svære at værdiansætte.

OECDs tranfer pricing guidelines tager stilling til immaterielle aktiver, som i praksis kan være svære at værdiansætte. Det fremgår, at de immaterielle aktiver eller rettigheder, som overføres mellem koncernforbundne parter hvor det på transaktionstidspunktet gælder, at der ikke findes pålidelige sammenlignelige immaterielle aktiver, og hvor de fremtidige cash flows til værdiansættelsen er meget usikre, er omfattet af OECDs TPG 6.186-6.195, som skattemyndighederne mulighed for en efterfølgende korrektion af værdiansættelse af immaterielle aktiver, som på transaktionstidspunktet er svært at værdiansætte jf. OECDs TPG 6.189.

Dette åbner op for, at skattemyndighederne kan få information om fremtidige indtægter til at prisfastsætte tilbage i tiden. Der gælder en række undtagelser til denne regel. Det fremgår af OECD's TPG 6.193, at hvis en af disse fire undtagelser finder sted, har skattemyndighederne ikke lov til at gå tilbage og korrigere prisen på en transaktion mellem koncernforbundne parter med immaterielle aktiver der er svære at værdiansætte på transaktionstidspunktet.

[149] (Skattestyrelsen, C.J.5.1.2 Markedsbaseret værdiansættelsesmodel, 2024)
[150] Ibid.
[151] (Skattestyrelsen, C.J.5.1.3 Indkomstbaseret værdiansættelsesmodel (DCF), 2024)
[152] Ibid.

1. Hvis skatteyder kan levere detaljerede oplysninger om den oprindelige værdiansættelse ved overdragelse af det immaterielle aktiv, herunder hvilken værdi som kendte risici, sandsynlige begivenheder og andre risici, der var tillagt på overdragelsestidspunktet. Derudover skal skatteyder kunne levere pålideligt bevis for, at forskellen mellem de oprindelige budgettal og de faktiske resultater skyldes enten en forudsigelig udvikling efter prisfastsættelsen eller at sandsynligheden for, at forudsigelige begivenheder vil indtræffe, og at de ikke var over- eller undervurderet på tidspunktet for overdragelsen.[153]
2. Hvis overdragelsen er aktivet, er omfattet af en bilateral eller multilateral APA mellem overdragelsesland og modtagerland. [154]
3. Hvis de faktiske tal ikke medfører en ændring af værdiansættelsen med mere end 20 %, enten i form af en nedsættelse eller forhøjelse. [155]
4. Hvis aktivet har været udnyttet kommercielt i en periode på fem år, med salg til uafhængige, uden en større afvigelse mellem de budgetterede tal og de faktiske tal end 20 %. [156]

7.6.3.6 Valg er værdiansættelsesmetode ved omstruktureringer

Når den korrekte armslængdepris på projekter som kan generere CO_2-kreditter, skal determineres, er der en række faktorer som skal gøres gældende. 1) hvad er tendenserne på markedet? 2) hvilke omkostninger er allokeret til projektet? 3) hvad er de forventede fremtidige indtægter i relation til CO_2-kreditterne og 4) hvilke risici er forbundet med projektet.

Det er gennem afhandlingen gjort klart, er der er forskel på projektet som igangsættes, og derfor vil svaret på ovenstående også variere. Dog er det entydigt, at der kræver kendskab til de funktioner som bliver brugt, hvilke risici der er forbundet der ved samt hvordan en værditilførsel kan ske i form a verificering. Først og fremmest er der ikke et entydigt svar på den korrekte værdiansættelsesmetode for et projekt som har potentiale for at generere CO_2-kreditter, og dermed vil sondringen mellem de forskellige projekter være for stor til dette speciale kan rumme det. Derfor vil der i følgende blevet gjort teoretiske overvejelser for, hvordan kan værdiansætte ud fra den praksis der ses i forhold til værdiansættelse af immaterielle aktiver i dag.

[153] (Skattestyrelsen, C.J.5.2.4 Immaterielle aktiver, der er svære at værdiansætte (HTVI), 2024)
[154] Ibid.
[155] Ibid.
[156] Ibid.

8 Konklusion

For at kunne besvare afhandlingens problemstilling, har det været nødvendigt at danne at klart overblik over hvad en CO_2-kredit er, herunder hvilke funktioner, aktiver og risici der forbundet med genereringen af CO_2-kreditter. Det er blevet klarlagt, at der ikke findes én specifik type CO_2-kredit, men at en CO_2-kredit er et produkt af et projekt, som har til hensigt enten af fjerne eller reducere drivhusgasser i atmosfæren. Der er forskellige parametre som spiller ind, når værdien af en CO_2-kredit skal determineres, her fastlægger kapitel 3 et overblik af samtlige faktorer som spiller ind når en CO_2-kredit skal identificeres.

I transfer pricing øjemed, har den grundige gennemgang af CO_2-kreditter bidraget til en diskussion af dens definition i henhold til dansk ret, og derefter hvordan den skal behandles i et transfer pricing perspektiv. Det konkluderes, at efter intern ret, skal en CO_2-kredit defineres som et immaterielt aktiv, og denne antagelse har lagt fundamentet for den transfer pricing-mæssige behandling.

I forhold til, at specialets kerne involverer transfer pricing, er definitionen af immaterielle aktiver ifølge OECDs TPG blevet undersøgt, hvoraf det kan konkluderes, at CO_2-kreditter alene skal defineres som et immaterielt aktiv, og dermed skal den i et transfer pricing perspektiv også behandles derefter. Et projekt som potentielt kan generere CO_2-kreditter, falder ikke ind under definitionen af et immaterielt aktiv. Desuden har afhandlingen ikke haft til formål at undersøge projektdimensionen vedrørende CO_2-kreditter, men blot CO_2-kreditter. Det fremgår af OECDs TPG, at ved overdragelse af projekter som kan indeholde immaterielle aktiver, at disse immaterielle aktiver skal behandles som en særskilt transaktion, hvilken dommene præsenteret i ovenstående afhandling også afspejler.

DEMPE-funktioner er identificeret i henhold til CO_2-kreditters identitet. Det kan på baggrund af gennemgangen af disse funktioner konkluderes, at de forskellige input skal allokeres til forskellige dele af processen, og i nogle tilfælde, til forskellige aktører.

Det er undersøgt hvordan CO_2-kreditter i forbindelse med pensionering skal behandles i et transfer pricing perspektiv. Der kan på baggrund af denne undersøgelse konkluderes, at anvendelsen af CCAer til generering og pensionering af CO_2-kreditter kan være en effektiv strategi for selskab der ønsker at reducere deres CO_2-aftryk og samtidigt opnå økonomiske fordele. Anvendelsen heraf må dog afhænge af, hvorledes koncerner er struktureret. I centraliserede

setup vil det i begrænset omfang være muligt at anvende CCAer, da deltagende selskaber der skal offset deres emissioner ikke vil kunne opnå de fordele der vil være øgning af varemærker og trademarks værdi. Anvendelsen af CCAer vil derfor være begrænset til decentraliserede setup hvor, deltagende selskaber vil kunne opnå fordele ved at deltage i CCAen.

Det er nødvendigt i centraliserede setup hvor de primære værdiskabende funktioner ligger hos principalen og hvor andre selskaber deltager med finansiering eller andre ressourcer nødvendigt med en vurdering af hvordan udviklingen af CO_2-kreditter skal aflønnes. Dette kan omfatte en mark up på omkostninger for R&D kontraktydelser og et køb af de udviklede CO_2-kreditter på baggrund af en CUP på CO_2-kreditter certificeret til den samme standard.

Derudover er det undersøgt, hvordan CO_2-kreditter i forbindelse med omstrukturering skal behandles i et transfer pricing perspektiv. Der kan på baggrund af denne undersøgelse konkluderes, at ved en omstrukturering af et projekt som alene har potentiale for at genere CO_2-kreditter, skal behandles som en overdragelse af formuegoder, samt en overdragelse af funktioner. Potentialet for økonomisk afkast fra CO_2-kreditter, skal indgå i en vurdering af, om der er tale om noget der har en økonomisk værdi. Hvis det anerkendes, at potentialet har en økonomisk værdi, skal denne behandles som et immaterielt aktiv som skal kompenseret efter dens forventede fremtidige værdi.

Indkomstfordelingen er svær at skildre til en teoretisk gennemgang, da projekterne er så differentieret fra hinanden. Derfor er metoden for tilgangen, som ved en enhver transfer pricing sag, essentielt for at kunne determinere den korrekte armslængde pris, samt de korrekte armslængdevilkår. Tilgangen skal være præget af de OECDs TPG oplistede incitamenter, som bygger på en grundlæggende forståelse for hvad der er subjekt for overdragelsen og en forståelse for, hvad der ligger til grund for omstruktureringen, samt hvilken virksomhedsaktivitet der er tale om.

Det er væsentligt, at hvis der er taget initiativ til opstart af et projekt, hvor funktioner udliciteres til andre selskaber i en koncern, at der ikke er tale om en overdragelse af immaterielle aktiver. I sådanne tilfælde, skal der ske en rutineaflønning på armslængde for det selskab som dele af projektet er udliciteret til.

9 Bibliografi

Bayon, R., Hawn, A., & Hamilton, K. (2012). *Voluntary Carbon Markets* (2. Udgave udg.). Taylor & Francis.

Bundgaard, J. (2008). Skatteretlige aspekter af kvoter og kreditter vedrørende drivhusgasser. *Ugeskrift for Skat*.

Bundgaard, J. (2019). Klimaintstrumenter – Om beskatningen af kvoter og kreditter vedrørende drivhusgasser. *SR-Skat*, 215-231.

Carbon, F. (2024). *Carbon Credits and Offsetting*. Hentet April 2024 fra Forest Carbon: https://www.forestcarbon.co.uk/knowledge-base/carbon-credits-and-offsetting

Change, U. N. (u.d.). *UNFCCC*. Hentet April 2024 fra The Clean Development Mechanism: https://unfccc.int/process-and-meetings/the-kyoto-protocol/mechanisms-under-the-kyoto-protocol/the-clean-development-mechanism

Danish Competition and Consumer Authority. (2024). *COMPETITIVE MARKETS AND CONSUMER WELFARE.* Danish Competition and Consumer Authority.

Deloitte. (18. Marts 2024). *What is ESG?* Hentet fra Deloitte.com: https://www2.deloitte.com/ce/en/pages/global-business-services/articles/esg-explained-1-what-is-esg.html

Den Europæiske Kommission. (21. Marts 2024). *Climate.ec.Europa*. Hentet fra https://climate.ec.europa.eu/eu-action/eu-emissions-trading-system-eu-ets/what-eu-ets_en?prefLang=da

EcoChart. (4. Marts 2024). *EcoChart*. Hentet April 2024 fra How Carbon Credits Are Verified: The Carbon Credit Verification Process: https://ecocart.io/how-carbon-credits-are-verified/

Energy Institute. (2023). *Statistical Review of World Energy.* Energy Insitute.

Griscom, B. (9. Maj 2024). *Time*. Hentet fra https://time.com/6323461/carbon-credits-greenwashing/

Holst Kjeldsen, M., Bak, M., & Lund , P. (2022). *Potent methane reducing feed additives in a Danish context, and their reduction potential, additive effects, risks related to animal welfare and carry-over to milk, and potential trade-offs.* Aarhus Universitet.

https://sustain-cert.com/. (2024). *Climate Impact Verification*. Hentet April 2024 fra Value Chain Impact Verification: https://sustain-cert.com/

Investopedia. (19. Marts 2024). *Renewable Energu Certificate (REC): Definition, Types, Example*. Hentet Marts 2024 fra Futures and commodities trading: https://www.investopedia.com/terms/r/rec.asp

Kammer, A. (11. Maj 2023). *International Monetary Fund*. Hentet fra https://www.imf.org/en/Blogs/Articles/2023/05/11/europe-and-the-world-should-use-green-subsidies-cooperatively

KPMG. (21. Marts 2024). *KPMG*. Hentet fra https://kpmg.com/xx/en/home/insights/2022/05/regulating-carbon-markets.html

Leonard, K. (2009). *Quality Enhancement in Voluntary Carbon Markets.* Diplomica Verlag GMBH.

Mark S. Bergman, A. J. (August 2020). Introduction to ESG. *Harvard Law School Forum on Corporate Governance*.

McKinsey. (2016). *The oil and gas organization of the future.*

Munk-Hansen, C. (2017). *Den juridiske løsning* (1. udgave, 2. oplag udg.). København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.

OECD. (2022). *OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations.* Paris: OECD Publishing. Hentet 2025

Parliament, E. (2024). *A European Green Deal*. Hentet fra Legislative Train Schedule: https://www.europarl.europa.eu/legislative-train/theme-a-european-green-deal

Perez, L., Hunt, V., Hamid, S., Nutall, R., & Biniek, K. (10. August 2022). *Mckinsey.com*. Hentet fra https://www.mckinsey.com/capabilities/sustainability/our-insights/does-esg-really-matter-and-why

S&P Global. (28. April 2023). *S&P Global Commodity Insights*.

SEGES. (2023). *Klimavirkemidler i dansk landbrug.* SEGES Innovation.

Services, W. K. (2020). *Wind Power Carbon Credits*. Hentet April 2024 fra World-Kinect: https://www.world-kinect.com/sites/default/files/2020-07/WKES%20Wind%20Power%20Carbon%20Offsets.pdf

Skattestyrelsen. (31. Januar 2024). *A.A.1.1.2 Skatteministeriets opgaver*. Hentet April 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=1898624

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.D.11.1.1 Reglen i LL § 1*. Hentet Februar 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2049950&chk=219250

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.D.11.1.3 Hvad er omfattet af armslængdeprincippet i LL § 2*. Hentet Februar 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2049959&chk=219250

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.D.11.2.1.1 Armslængdeprincippet og Transfer Pricing Guidelines*. Hentet Februar 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2049962

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.D.11.2.1.2 Hvorfor bruges armslængdeprincippet*. Hentet Februar 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2060578&chk=219250

Skattestyrelsen. (31. Januar 2024). *C.D.11.6.2 Hvordan behandles funktioner, aktiver og risici i forhold i til immaterielle aktiver*. Hentet April 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2232407&chk=219250

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.J.5.1.2 Markedsbaseret værdiansættelsesmodel*. Hentet April 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2386902&chk=219250

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.J.5.1.3 Indkomstbaseret værdiansættelsesmodel (DCF)*. Hentet April 2024 fra Den Jurdiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2386904&chk=219250

Skattestyrelsen. (1. Januar 2024). *C.J.5.2.4 Immaterielle aktiver, der er svære at værdiansætte (HTVI)*. Hentet april 2024 fra Den Juridiske Vejledning: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2386900&chk=219250

Skattestyrlsen. (1. Januar 2024). *Transfer Pricing og indselselse af dokumentation*. Hentet Marts 2024 fra Transfer Pricing: https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2060578&chk=219250

SkootEco. (22. Februar 2024). *Certified B Corporation*. Hentet April 2024 fra What are Verified Carbon Credits/ Verified Emission Reductions?: https://skoot.eco/articles/what-are-verified-carbon-credits-verified-emission-reductions

SkootEco. (22. Februar 2024). *What are Verified Carbon Credits/Verified Emission Reductions*. Hentet Marts 2024 fra Certifed B Corporation: https://skoot.eco/articles/what-are-verified-carbon-credits-verified-emission-reductions

Skovdyrkerne. (13. Maj 2024). *Skovdyrkerne.dk*. Hentet fra https://skovdyrkerne.dk/skovrejsning/

The World Bank. (2024). *The World Bank*. Hentet fra Global Flaring and Methane Reduction Partnership: https://www.worldbank.org/en/programs/gasflaringreduction/gas-flaring-explained#:~:text=Gas%20flaring%20is%20the%20burning,appropriate%20regulation%20and%20political%20will.

VER+. (u.d.). *A robust standard for Verifies Emission Reductions (Catalogue).* Hentet fra Verified emission reductions (VER) Standards: https://www.plateformeco2.ch/portal/documents/10279/17373/TUV_Standard+VER+e.pdf/3c224b5c-3f0a-4589-a5ad-88345f5fd8f5

VERRA. (2024). *The world's leading greenhouse gas crediting program*. Hentet April 2024 fra Verified Carbon Standard: https://verra.org/programs/verified-carbon-standard/

William Morris, E. V. (18. Marts 2024). *PwC.com*. Hentet fra https://www.pwc.com/gx/en/services/tax/publications/tax-is-a-crucial-part-of-esg-reporting.html

Wittendorf, J. (2022). *Transfer Pricing* (4. udgave udg.). Karnov Group Denmark A/S

Domme

SKM.2012.92.HR

SKM.2020.381.LSR

SKM.2023.5171.HR

Love

Bemærkningerne til LOV nr 464 af 09/09/2004

Bemærkningerne til LOV nr 1394 af 23/12/2012

Bemærkningerne til LOV nr 1180 af 08/06/2021

Ligningsloven

Skattekontrolloven

OECD Modeloverenskomsten

Selskabsskatteloven

Afskrivningsloven

IAS 38

Årsregnskabsloven